

Apbalvojums dirigentam, skolotājam Jānim Dzintaram Sprancmanim

Par nozīmīgu, ilggadēju ieguldījumu dziesmu svētku kustības attīstībā un jaunās paaudzes patriotiskā audzināšanā vairāku Dziesmu svētku virsdiriģents, skolotājs Jānis Dzintars Sprancmanis saņem fonda „Lāčplēsis” iedibināto Lāčplēša goda zīmi.

Apbalvojums tika pasniegti 4. jūlijā Rīgas Latviešu biedrības nama Baltajā zālē, kur pulcējās izcili mūsu tautas gara sargi – diriģenti un izglītības darbinieki.

Aizsardzības fonds „Lāčplēsis” dibināts 1996. gadā 2. maijā, un tā uzdevums ir sekmēt Latvijas valsts drošību no ārējiem un iekšējiem apdraudējumiem, veicināt aizsardzības un drošības institūciju darbību, nacionālās ekonomikas un kultūras attīstību, kā arī veicināt Latvijas iedzīvotāju, it īpaši jaunatnes, patriotisko audzināšanu. Fonds atbalsta arī zinātniskās pētniecības darbu aizsardzības, izglītības un sociālekonomisko problēmu jomā.

Foto no Jāņa Dzintara Sprancmaņa FB konta

Jānim Dzintaram Sprancmanim – 90

Elita Ūdre

Diriģentu sveic koris „Ērgļi”

Jānis Dzintars Sprancmanis – mūzikas pedagogs, kordiriģents un Dziesmu svētku virsdiriģents. Cilvēks, kas savu mūžu veltījis dziesmai, kordziedāšanai un kuram ir bijusi tā laime stāvēt kopkora priekšā Mežaparka Lielajā estrādē.

J. Sprancmanis ir mūsējais – tā atzīst vai katrs ērgļēnietis un ar to lepojas. Bija gods mūsu dižvīru godināt skaitajā jubilejā un tieši šajā datumā – 11. augustā. Diena iesākās savu tuvo cilvēku lokā, kad kopīgi visi devās uz Likteņdārzu, lai apraudzītu pirms desmit gadiem stādīto lapegli, kuru 2015. gadā uzdāvināja jauktais koris „Ērgļi” un vīru koris „Gaiziņš”. Vakarā notika svētku pasākums Ērgļu saietā namā. To vadīja iestādes vadītāja Sandra Avotiņa. Ērgļu Mākslas un mūzikas skolasorķestra skanējuma pavadīts, zālē ienāca pats jubilārs. Emocionālo brīdi bagātināja sirsnīga, dvēseliska un ar mīlestību piepildīta deja „Visi ziedi izziedēja”, ko izpildīja Dace Pētersone un Jānis Jurkāns, tā ievijot Līgo tēmu un dziesmas nozīmi katrā latvieša dzīvē. Lai uzzinātu J. Sprancmaņa dzīvesgājumu un nenovērtējamo ieguldījumu latviešu kora mūzikas attīstībā, lielais paldies apvienībai „Mana Filmu Studija” un īpaši Antrai Dičai-Milnei.

Ar cieņu un labiem vārdiem J. Sprancmani sveica Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieks izglītības, kultūras un sociālajos jautājumos Zigrīds Gora un deputāts Artūrs Grandāns, kura dzīvē

arī ir bijusi liela nozīme J. Sprancmanim. Jubilāru sveica kādreizējā Madonas rajona Kultūras nodaļas vadītāja Palmira Brice, priecājoties, ka nu gaviļnieks pievienojies deviņdesmitgadnieku saimei.

Ērgļu apvienības pārvaldes vadītāja Elita Ūdre atcerējās jubilāru kā lielisku skolotāju un diriģentu, un tagad, kad satiek viņu nākam pa Ērgļu ielām, tā vien gribas iztaisnot muguru un mierīgi aprunāties. Mīļus vārdus J. Sprancmanim veltīja saietā nama vadītāja Sandra Avotiņa. Savs sveiciens izskanēja no jauktā kora „Ērgļi”, kuru J. Sprancmanis ir vadījis vairāk nekā 25 gadus (1958–1980, 1987, 1996–2000). Īpaša saistība jubilāram ar muzeju „Meņģeļi”, kura pamatekspozīcijas sākums saistīts ar J. Sprancmani, un kur tad vēl skaistie un vērienīgie kora saieti! Sirsnīgus vārdus diriģentam veltīja kādreizējās „Meņģeļu” muzeja vadītājas – Inese Mailīte un leva Vilnīte. Muzeja „Braki” stāsts ir aizsācies jau 1959. gadā, kad J. Sprancmaņa vadītais Ērgļu koris dziedāja muzeja atklāšanas pasākumā, un tālāk ceļš uz kopīgo Ērgļu novada muzikālās vēstures izpēti, kas noslēdzās ar muzeja vadītājas Zinta Saulītes un skolotājas Mārites Breikšas sakārtoto grāmatu „Ērgļu novads skan” (2018).

Tālajā 1958. gadā J. Sprancmani ceļi atveda uz Ērgļiem, kur viņš sāka strādāt Ērgļu vidusskolā par dziedāšanas skolotāju, stiprinot

kora tradīcijas, kas laika gaitā vainagojās ar izciliem panākumiem skatēs un dalību Dziesmu svētkos. Tikpat veiksmīgi izauga Ērgļu vidusskolas pūtēju orķestris. Daudz ieguldīts skolas muzikālajā izaugsme un attīstībā, tāpēc savs īpašais sveiciens no Ērgļu vidusskolas pedagogiem – Ineses Šaudiņas, Maigas Pickas, Antras Grinbergas, Indras Rones un Ievas Rotas. Apsveikums arī no Ērgļu slimnīcas ārstes Ainas Brakes, kura ilgus gadus ir nostrādājusi kopā ar jubilāra dzīvesbiedri – ārsti Guntu Sprancmani.

J. Sprancmanis ir stāvējis pie vīru kora „Gaiziņš” šūpuļa un to vadījis 30 gadus, tāpēc īpašais muzikālais sveiciens bija no vīriem, vairāki no viņiem vēl dziedājuši jubilāra vadīšanas laikā. Daudz mīļu vārdu, atmiņu, laba vēlējumu izskanēja šajā vakarā, jo garajā mūžā daudz piedzīvots, paveikts un izdarīts. Paldies Pēterai Leiboma orķestrim, kurš tik daudz spēlēja un svinīgajā pasākumā radīja skaistu un pacilājošu noskaņu.

Noslēgumā J. Sprancmanis visiem pateicās, akcentējot savu mūža bagātību un paveikto, arī ar labestīgu humora akcentējot, ka, saņemot apsveikumus, tik daudz jauna par sevi uzzinājis. Tāds stiprs, gudrs un talantīgs ir mūsu Jānis Sprancmanis – mūsu Ērgļu dižvīrs.

Paldies visiem, jo kopā radījām skaistus un emocionāli bagātus svētkus. Īpašā pateicība Sandrai Avotiņai un Guntai Bērziņai par šo svētku organizēšanu.

Zinta Saulīte,

„Braku” muzeja vadītāja
Foto: Ilze Daugiallo

Jānis Sprancmanis ar kori „Ērgļi” 1998. gadā XXII Vispārējās latviešu Dziesmu svētkos Rīgā.

ĒRĢĻU SVĒTKOS – 2025 skan pļavas simfonija!

„Tā īstā pļavas elpa ir tur, kur viss ir līdzsvarā, kur augš augu izceļ, kur pļava skan un san, un smaržo tā, ka gribas šo smaržu uzkrāt vairāk un vairāk. Tāpat ir ar cilvēkiem, ... ar mums.” Šie moto vārdi mums vēlreiz atgādināja, cik skaista ir kopā būšana svētkos, kurus mēs organizējam ar saviem spēkiem savējiem. Un trijās piepildītajās dienās par savējiem kļūst visi – ērgļenieši un viesi, visi, kuru smieklis, uzvaras vai sajūsmas saucieni, klusi ievilkta elpa savilņojuma brīžos veido svētku simfonijas partitūru.

Jau otro gadu pirms Ērgļu svētkiem mēs ieskandinām kādu jaunu objektu. Ja pagājušajā gadā tā bija pirmā pump track velo trase Madonas novadā, tad šogad blakus tai top jaunais tirgus laukums. Pindaciša un Tomuliša savu andeli jau uzsāka, iesaistot rūtaino lakatiņu un govus iztirgošanā gan sporta deju kolektīvu „Vizbulīte”, gan saieta nama jauniešu deju kolektīvu „Trimīņš”, gan Ērgļu mākslas un mūzikas skolas pūtēju orķestri. Kā dejojāji, tā pūtēji, un abas tirgones laukumu atzina par ļoti labu esam, vēl tik celtniekiem mazliet jāpiestrādā, lai to varētu oficiāli atklāt un varētu sākt darboties Ērgļu tirgus.

Bet īstā svētku atklāšana notika pie saieta nama, kur pļavas un dzīves simfoniju ieskandināja Ilze Kučinska un Guntars Velcis. Ērgļu svētku partitūrā jaunās skaņas atgriezās ilgus gadus iemīļots sacensību veids – komandu sacensības. Šogad visus priecēja sešas Sapņu hobbikomandas, kuras atklāšanā ar savu azartu lika aizmirst silto novakares lietutiņu. Izrādās, ka ērgļeniešu populārākais hobijs ir dejošana, jo to pārstāvēja 4 komandas. Visus priecēja „Vizbulītes”, kuras nav tikai puķes pļavā, tās ir enerģijas pilnas ģimenes, kas dejo, lec, smaida. Bērnu un vecāku kopīgais sporta deju priekšnesums aizrāva visus. Vidējās paaudzes deju kolektīvs „Rūdolfs” zina, kā saskan solji un kā izrūret visgarāko kadriļu vienā elpā! Viņu priekšnesumā tika atklāti spēka un prieka avoti. „5000 solji” jeb zumbas dejojās ir kā pļavas puķes – katra ar savu raksturu, savu tempu, bet vienotu dzirkstošu priekšnesumu. Visjaunākā komanda „Avenes” kā sprīdīzīgas odziņas rādīja pašu iestudētu modernu deju. Arī ātrā, veiklā un brīžiem grūti noķeramā basketbolistu komanda savu priekšnesumu, kurā bija iekļauti atraktīvi spēles elementi, rādīja gluži vai deju ritmos. Un makšķernieki izspēlēja jautru etīdi, parādot, ka tā ir kā rasa pļavā – mierīga no rīta, bet ļoti dzīvīga, kad sāk kustēties!

Jauko, sirsniņo noskaņu turpinājām Ērgļu estrādē grupas „Astro'n'out” koncertā, kurā vienā ritmā pulsēja klausītāju un Māras Upmanes-Holšteines sirdis. Bet vakara noslēgumā un nākamās dienas rīta ieskaņā ballīšu lauvas līksmoja grupas „Džentlmeņu Špagats” melodiju ritmos. Interesanti, ka nedaudz tālāk, ceļā no estrādes uz Slimnīcas parku, notika gandrīz vai alternatīvā ballīte – diskotēka, kura vēlā vakarā iesākās ar dzīvo skulptūru teātra uzvedumu, atraktīvajiem priekšnesumiem un turpinājās Dj uz velosipēda – Andy Basslandlo dinamiskajā vadībā.

Piektdien notika arī triju sporta veidu sacensības. Pretī koncerta valdzinājumam spēja turēties zolītes spēlmaņi un basketbolisti. Zoles čempionātā piedalījās 45 dalībnieki. Basketbolā šoreiz sacentās 21 spēlētājs. Bet disku golfa fani 13.

čempionātā varēja piedalīties gan piektdien, gan sestdien. Velna ducis nebaidīja 81 sportistu.

Pasākumiem piepildītākā kā vienmēr bija sestdiena, kurā bija iespējams mākslinieciski izpausties, piedaloties „Pļavas simfonijas” radošajās darbnīcās Ērgļu pils parkā. Latvijas valsts mežu arborētums „Kalsnava” šogad svin 50 gadus, tāpēc cenšas viesoties visos Madonas novada pagastos. Arborētuma pārstāvji bija atveduši daļu no savu ziedošo pļavu augiem un aicināja tos iepazīt. Dalībnieki varēja gan spēlēt pļavu augu bingo, gan meklēt krāsu kartītēm atbilstošas krāsas augus, gan zīmēt Cūkmena krāsojamajās lapās. Daudzi arī labprāt veidoja ziedu rokassprādzes. Bet „Braku” un „Meņģeļu” muzeji piedāvāja minēt krustvārdu mīklas, bija arī jāzina, kādas tējas zāles aug „Braku” un „Meņģeļu” pļavās. Varēja likt puzzles, kurās bija redzamas muzeju ēkas ziedu noskaņās. Taču vis vislabāk visiem patika dziedāt, kad katrs varēja izvēlēties kādu koka instrumentu un dziedāt dziesmas ar Blauņa vārdiem vai tautasdziesmas. Lai labāks skanējums – „Braku” muzeja krājuma glabātāja Kristīne Lūse spēlēja kokli, bet „Meņģeļu” muzeja vadītāja Kristiāna Urbano-viča un viņas meita – blokflautu, savukārt „Braku” muzeja vadītāja Zinta Saulīte piedziedāja un vadīja muzeju darbnīcu norisi. Savukārt Ērgļu Mākslas un mūzikas skolas pasniedzējas Vizma Veipa un Līga Kļaviņa aicināja svētkos izbaudīt vasaras ziedu krāšņumu. Viņu vadītajā darbnīcā tika limētas galvas rotas, kuras varēja izmantot gan kā vainagus, gan kā indiāņu kroņus, gan kā cepures dekorus.

Savu radošumu rādīja mūsu Ērgļu leļļu teātris, aicinot saieta nama mazajā zālītē visus uz B. Zujānes ludziņas „Skriesim abi pasauli ķert” izrādi. Leļļu teātra izrādes tēli lauku sētas iemītnieki Jēre, Zosēns, Telšs, Suns un Cūcis, kā arī pļavas iemītniece Taurenīte aicināja skatītājus padomāt, kā konfliktus un neērtas situācijas risināt ar mīlestības, draudzības, līdzjūtības palīdzību,

kur ik pa laikam tomēr iezogas liekulība un nolemtība. Mazie skatītāji ar aizrautību sekoja līdzī pašu aktieru veidoto leļļu darbībai. Bet vēlāk estrādē varēja pavērot Liepājas ceļojošā cirka „BezTemata” izrādi „Piedzīvojumi Gudrinieku ciemā”. Izrādē atdzīvojās grāmatas „Lote no Isgudrotājciema” tēli. Lielā Muša, zaķis Āmuriņš un sunītis Bose, kuri skatītājiem demonstrēja arī žonglēšanas prasmes, kā braukt ar monociklu (vienriteni) un dažādus burvju trikus. Vēlāk mākslinieki dalījās savos amata noslēpumos ar intereseiem cirka meistarklasē.

Savukārt pieaugušos klausītājus Ērgļu pils parkā priecēja dziedātāja Līga Priede un ģitārists Andrejs Grimms. Brīžam lietus lāšu ritma pavadībā no lapenītes Ogres krastā viņās sen zināmās, bet vienmēr jaunās Imanta Kalniņa dziesmas. Koncerts bija balstīts tautai mīlās komponista kino un teātra melodijās, kurām lielākā daļa klausītāju varēja dziedāt līdzī. Šogad svētkos atkal iesaistījās Ērgļu evaņģēliski luteriskā baznīca, aicinot uz garīgās mūzikas pēcpusdienu. Koncertā „Pāri kalniem, pāri jūrai plūst, Kungs, Tava mīlestība uz mums” klausītājus aizkustināja vijolniece Ilze Rahul un draugi, ļaujot sirdij atpūsties skaistu melodiju pavadībā.

Gan radošums, gan sports vienmēr apvienojas mazulišu (un viņu vecāku) sacensībās. Mazulišu rāpošanas sacensībās ātrums bija nosacīts jēdziens. Vienīgais, kas tajās skrīšus pārvietojās, bija vecāku emocijas! Bet mazajiem skrējējiem – līdz 2 gadu vecumam – bija iespēja piedzīvot Pļavas pirmo sprintu, kur katrs skrējējs kļuva čempions, un katrs finišs beidzās ar apskāvienu un cepumiņu! Vecāku radošums izpaudās izrotāto ratiņu parādē, kur bija redzami, gan mīļie lāči, mašīnas, rotaļlietas, šai vasarai aktuālās peldlīstas un lietussargi, gan pļavas simfonijai atbilstošās zaļumu vītnes. Visi dalībnieki visos „sacensību” veidos saņēma Benu aptiekas sarūpētās balvas.

Atpūsties pēc „nogurdinošajām” sacensībām bērni varēja, vizi-

noties ar poniju, kurš ļoti mīls, izaudzis Lienas Bukovskas aprūpē. Un prieku, rūpes par dažādiem dzīvniekiem demonstrēja, un ļāva izjust iemīļotie Dzeņu ģimenes fermas pārstāvji. Bet visu grūtumu palīdzēja aizskalot jautrā putu ballīte!

Dienas vidū jau sacensībās startējušie un vēl nopietniem un nenopietniem mačiem gatavojošies dalībnieki varēja baudīt tradicionālo gardo zivju zupu, ko gatavoja pavāru komanda – Oļegs Jegorskis, Sergejs Vasiljevs, Valdis Židavs, Jānis Gedušs.

Pavāru meistardarbs daļēji tapa sadarbībā ar makšķerēšanas sacensību dalībniekiem. Viņu rīts pie Ogres dambja sākās jau pulksten 5.00. Makšķerniekiem droši vien nācās pamodināt arī zivis pēc nakts ballītes Ogres krastos. Sacensībās tika apbalvoti ne tikai smagākā loma īpašnieki, bet arī lielākās zivs nomakšķerētājs Ingars Vestfāls.

Joprojām aktīvi sestdienas rītu sāka volejbolistu komandas, kas kā vienmēr sākās ar intrigu – kurus dalībniekus šoreiz izloze saliks kopā. Dīvos laukumos vairākas stundas skanēja uzmundrinājuma saucieni.

Kā vienmēr liels dalībnieku pieplūdums bija daudzveidīgajos sīkmačos. Viņus pat nespēja aizbiedēt nelielai lietutiņš, jo vajadzēja taču noskaidrot, kurš ir ātrākais – saskanīgākais pāris, slēpojot ar vienu slēpju pāri un izpildot uzdevumus pāra krekļā, kuram veiksmīgāk izdodas ripas metieni pa hokeja vārtiem, un izrādās, ka reizēm tēva prieks par veiksmīgu metienu ir lielāks, kā pašam bērnam. Maisiņu mešana mērķos un makšķerēšanas kastings pļavā izraisīja tik lielu interesi, ka bija izveidojusies pagara rinda. Tie, kuri vēl neiedrošinājās piedalīties 13. Ērgļu disku golfa čempionātā, spēkus varēja izmēģināt mini disku golfā, bet tie, kas vēl tikai domā nākotnē par spēkavīru un spēkasieņu sacensībām, šoreiz spēkus izmēģināja siena ruļļa un mucas velšanā. Un, protams, veiklības brauciens ar dipdapu vai riteni pļavā arī bija diezgan liels izaicinājums ne tikai mazajiem, bet arī lielajiem. Kā gan

šajā ūdeņiem bagātajā vasarā iztikt bez veiklības brauciena ar SUP dēli!

Pēc dažu gadu pārtraukuma atkal notika spēka divcīņa, kurā vīri un sievas varēja sacensties svaru stieņa spiešanā guļus no krūtīm un spēka pulksteņa nešanā uz attālumu. Savu spēku un izturību centās pierādīt centās pierādīt pietiekami liels skaits dalībnieku.

Savukārt tehnisko sporta veidu interesenti varēja piedalīties auto veiklības braucienos pļavā ap siena ballēm. Šogad pašas pirmās pieteikušās sacensību dalībnieces bija tieši dāmas. Ātrums, zibenīga reakcija negaidītā situācijā, smails par pārkāpumu aizrautību, kļūmītes pārvēršana mazā šovā – tas priecēja ne tikai sacensību dalībniekus, bet arī skatītājus.

Hobbikomandām bija tas gods noslēgt šīs dienas sacensību maratonu. Atraktīvie dalībnieki izvilināja smaidus gan ar ūdens volejbolu pāru mačiem, gan ar plastmasas glāziņu piramīdu celšanu, gan ar precīzu pārtikas maisiņa piepildīšanu salīdzinājumā ar kontrolsruvu. Protams, ka pēdējā sacensību veidā visveiksmīgākie bija makšķernieku komandas pārstāvji, kuru rezultāts no kontrolsruva atšķīrās tikai par 2 gramiem!

Sestdienas izskanēja ar sacensību uzvarētāju apbalvošanu, kurā, kā katru gadu lielākā balva bija Ērgļu svētku krekliņš, un grupas „Galaktika” koncerts-balle, kurā viesojās arī ērgļeniešs Dj Martin Alex. Abi lielie koncerti piektdien un sestdien ir tiešām kā apbalvojums svētku organizatoriem un dalībniekiem, ērgļeniešiem, kuri iegulda darbu, veidojot sava pagasta dzīvi interesantāku, krāsaināku.

Svētdiena – svētku noslēguma diena – atkal bija ar atraktīvu, radošu noti. Pēc Ērgļu Veterinārās klīnikas īpašnieces Ilvijas Madsenas ierosmes slimnīcas parkā pie treniņu laukuma notika neparasts skaistumkonkurss – Mājas mīļulu un saimnieku kostīmu parāde, kurā viņi papildināja viens otru. Katrs dzīvnieka īpašnieks pastāstīja par izvēlēto tēlu. Skaistumkonkursā bija gan „Vīri melnā”, kas sargā Ērgļus no citplanētiešiem, gan saimniece un sunīte ar tamborētiem tērpiem un īpaši saskaņotiem aksesuāriem, gan prinču un princešu tēli, gan celtnieku pāris, kurā suns grauž, bet saimnieks labo. Putnu suņa saimnieks jokoja, ka pats izskatoties pēc putnubiedēkļa, tāpēc no abiem sākot liels pāris. Šogad vairāk bija pacenkušies suņu īpašnieki – 13, bet bija arī viens kaķis un viens trusis. Skaistumkonkursa laikā notika arī skatītāju balsojums par interesantāko pāri. Skatītāju simpātiju balvu ieguva suns Bruno un viņa saimnieks, kuri abi bija celtnieku ekipējumā. 2. vieta bija karalim Justam un viņa princim kaķim, bet 3. vieta – „Vīriem melnā”, Aivim un viņa sargam. Pļavas simfonija izskanēja uz sirsniņas, gaišas nots.

Tādi bija mūsu svētki, kad simfonija nav tikai mūzika, bet cilvēku kopības skaņa, jo īstie svētki notiek tur, kur cilvēki ir kopā. Pagājušās trīs bagātas, piepildītas dienas, kas tādas var būt tikai Ērgļos, jo te sabrauc mazi un lieli, no tuvienes un tālienes. Un esam visi kopā Ērgļos – savos svētkos! Uz tikšanos nākamajā gadā jūlija mēneša nogalē – Ērgļu svētkos – 2026!

Par svētku norisi domās dalījās
Indra Rone un Sandra Avotiņa
Foto: Kristaps Kivlāns

Ērgļu svētkus gatavoja un pie to norises strādāja! Organizatori un sporta veidu tiesneši – Aldis Jēkabsons, Ilona Tauniņa, Lienīte Šmite, Kate Jēkabsons, Dārta Piebalga, Paula Piebalga, Alise Andriksone, Viktorija Rubeža, Evelīna Jansone, Ivans Vihtodenko, Aleksandra Vihtodenko, Sanita Jansone, Ilze Feldberga, Kristaps Kivlāns, Māris Grīnbergs, Elita Ūdre, Mārtiņš Āzens, Antra Grinberga, Pēteris Leiboms, Gunta Bērziņa, Elita Ratniece, Dzintars Kļaviņš, Laimonis Kļaviņš, Mairis Kļaviņš, Liene Ļebedeva, Sergejs Ļebedevs, Madars Bērziņš, Līga Kļaviņa, Vizma Veipa, Madara Blaževica, Ieva Holšteine, Ieva Vilnīte, Zinta Saulīte, Kristiāna Urbanoviča, Ede Mona Kraukle, Jolanta Bardziņa, Eva Lasmane, Liena Bukovska, Kaiva Bukovska, Toms Rota, Ieva Rota, Agita Avotiņa, Ilvija Madse-na, Lāsma Hermane, Ilze Ozola, Aina Braķe, Baiba Mika, Eva Mika, Liene Opincāne, Linda Strode, Maiga Picka, Sandra Konovalova, Ieva Lapiņa, Valdis Zirnis, Andris Džiguns, Guntars Velcis, Ilze Kučinska, Aivis Masaļskis, Jānis Vasiļkovs, Rainers Zimins, Monta Masaļska, Signe Masaļska, Juris Jakunovs, Kaspars Cers, Justs Jēkabsons, Aldis Olte, Gaitis Sproģis, Edgars Rudzītis, Andris Stalīdzāns, Indra Rone, Maigurs Plešs, Daira Pleša, Anita Pētersone, Liene Strušeļe, Aivars Strušeļs, Inese Ormane, Jānis Ormanis, Mārtiņš Ūdris, Gatis Reķis, Ilze Reķe, Ieva Dūduma, Paula Konovalova, Niks Nīgalis, Oļegs Jegorskis, Sergejs Vasiļjevs, Valdis Židavs, Jānis Gedušs, Inita Lazdiņa, Zane Lazdiņa, Dzintra Leiboma, Ginta Patkovska, u.c.

Paldies par vides sakoptību, salabotajām kāpnēm un citiem darbiem Ērgļu pārvaldes ēku un vides uzturēšanas komandai Reiņa Braķa vadībā.

Svētkus atbalstīja:

- **BENU** aptieka Ērgļos- aptiekas vadītāja **Baiba Mika;**
- **Ērgļu Evaņģēliski luteriskā baznīca;**
- **Veterinārā klīnika – Ilvija Madsena, Lāsma Hermane un Ilze Ozola;**
- **Ģimenes uzņēmums „Mālkrogs” un personīgi Kristīne un Ģirts Ragaiņi;**
- **„AB MOTO”** jau trešo gadu dāvināja velosipēdu aktīvam Ērgļu sportistam vai sporta atbalstītājam. Šogad to saņēma Ilona Tauniņa.

SPORTA SACENSĪBU UZVARĒTĀJI:

ZOLES MAČS

(Kopējais dalībnieku skaits- 45)

Zolmaņu grupā

1. vieta – Armands Lazda
2. vieta – Mareks Zeile
3. vieta – Mārtiņš Makoveckis
4. vieta – Juris Vids
5. vieta – Ainārs Strazdiņš
6. vieta – Pēteris Račis

Amatieru grupā

1. vieta – Jānis Zaretoks/Jānis Možanskis
2. vieta – Kārlis Kļaviņš
3. vieta – Aelita Bigača

MAKŠĶERĒŠANA

(kopējais dalībnieku skaits – 16)

Kopējais loma svars – 20,422 kg

Jauniešu konkurencē

1. Aivis Broks – loma svars 1,460 kg
2. Toms Rešņa – loma svars 1,110 kg
3. Endijs Butulis – loma svars 1,035 kg

Dāmu konkurencē

1. Liene Strušeļe – loma svars 0,190 kg

Vīru konkurencē

1. Andris Broks – loma svars 6,230 kg
2. Jānis Andžāns – loma svars 3,605 kg
3. Valdis Barūklis – loma svars 1,625 kg

Mazākā zivs

Sandis Sorokins – 0,00127 grami

Lielākā zivs

Ingars Vestfāls – 1.245 kg

13. Ērgļu čempionāts DISKU GOLFĀ

(kopējais dalībnieku skaits – 81)

SPICIE VEČI

1. Edgars Saulītis
2. Justs Jēkabsons
2. Francis Alberts Zosars

Iesācēji vīrieši

1. Anastasios Kolliopoulos
2. Aldis Jēkabsons
3. Kaspars Cers
3. Jānis Bruckis

Iesācējas sievietes

1. Alise Andriksone
2. Anda Sproģe
3. Līva Tīrzmale

Pieredzējušie vīrieši

1. Alvis Rudzītis
2. Dzintars Špuns
3. Ričards Vasels

Pieredzējušas sievietes

1. Elīza Dalbiņa
2. Dace Almane
3. Evelīna Začesta

Jaunieši līdz 15 g.

1. Kristers Dakulis
2. Markuss Belousovs
3. Ričards Voits

3×3 BASKETBOLS

(kopējais dalībnieku skaits – 21)

Dāmu konkurencē

1. Anda Andriksone
- Estere Truksne

Tīna Zeberiņa

2. Linda Katlapa

Ieva Dūduma

Līva Grēta Tīrzmale

Vīru konkurencē

1. Jorens Vezetiu
- Guntis Pētersons
- Dāvis Ludboržs
2. Eduards Bukovskis
- Matīss Vasks
- Kristaps Daniels Kalve
3. Viesturs Baužis
- Ritvars Šreibers
- Dāvis Millers

MAZULĪŠU RĀPOŠANAS SACENSĪBAS

(kopējais skaits 4)

1. Jēkabs Vīgants
2. Bruno Dāvis Bērzkalns
3. Undīne Gotlaufa
4. Līna Kārklīņa

MAZULĪŠU SKRIEŠANAS SACENSĪBAS

(kopējais skaits 11)

1. Adrians Andersons
2. Ralfs Pundurs
3. Amēlija Esēnija Siliņa
4. Marks Morozovs
5. Sāra Konončuka
6. Anna Luīze Livdāne
7. Ketlīna Sidorova
8. Rēzija Kalniņa
9. Knuts Smeilis
10. Petra Kaimiņa

IZROTĀTO BĒRNU RATIŅU PARĀDE

(Kopējais dalībnieku skaits – 7)

1. Sāra Konončuka
2. Ralfs Pundurs
3. Adrians Andersons
4. Ketlīna un Amēlija Sidorovas
5. Nora Ūdre
6. Ernests Truksnis
7. Jēkabs Truksnis

VOLEJBOLS

(dalībnieku skaits – 49)

Dāmas

1. Tīna Zeberiņa
- Agnese Romule
- Elza Koklačova
- Viktorija Izotova
2. Gunita Konovalova
- Linda Katlapa
- Madara Miķelsone
- Lauma Zača
3. Jana Gulbe
- Līga Tīrzmale
- Gunta Jaunozoliņa
- Krista Picka

Vīri

1. Andris Jermacāns
- Jānis Līcītis
- Jānis Jurkāns

2. Artūrs Vīgants

Toms Stivriņš

Edgars Smeilis

3. Kristers Slavēns

Niks Jegorskis

Patriks Džiguns

Vīri (40 +)

1. Jevgēnijs Palncēvičs
- Dainis Jansons
2. Juris Sirmāis
- Edgars Rudzītis
3. Viesturs Baužis
- Normunds Vītiņš
- Valdis Grīnbergs

„SPĒKA DIVCĪŅA” (spēkavīru sacensības)

(kopējais dalībnieku skaits – 22)

Vīri

1. Niks Jegorskis
2. Kristers Slavens
3. Kristers Kalniņš

Sievas

1. Sofija Aboltiņa
2. Inga Grojera
3. Santa Dejus Konovaloiva

Auto veiklības brauciens

„PĻAVAS MAČI”

(kopējais dalībnieku skaits – 30)

Dāmu konkurencē

1. Dagnija Stradiņa
2. Līva Tīrzmale
3. Linda Grigule

Vīru konkurencē

1. Andrejs Kļimenko
2. Andris Stradiņš
3. Ralfs Lazdiņš

SĪKMAČI

BRAUCIENS AR SUP DĒLI

(kopējais dalībnieku skaits - 21)

Dāmu konkurencē

1. Dagnija Konončuka
2. Līga Tīrzmale
3. Ieva Ceplīte

Vīru konkurencē

1. Raimonds Zaretoks
2. Andris Konočuks
3. Andris Pirktiņš

DISKU GOLFS

(kopējais dalībnieku skaits – 121)

Meitenes līdz 13. g. vec.

1. Kristena Picka
2. Melānija Kate Smoljina
3. Keitija Bičevska

Puiši līdz 13. g. vec.

1. Robērs Mileiko
2. Jānis Laube
3. Valters Bērziņš

Dāmas

1. Jolanta Lapiņa
2. Sandra Tiltanova
3. Daina Stonka

Vīri

1. Edgars Tiltanovs

2. Justa Jēkabsons

3. Nils Sproģis

SIENA RUĻĻA/ MUCAS VELŠANA

(kopējais dalībnieku skaits – 143)

Zēni (līdz 13 gadiem)

1. Valters Bērziņš
2. Markuss Gjulijevs
3. Emīls Smeilis

Meitenes (līdz 13 gadiem)

1. Kristena Picka
2. Melānija Kate Smoljina
3. Amanda Bičevska

Dāmas

1. Ieva Ceplīte
2. Līga Tīrzmale
2. Madara Miķelsone Pobiaržena

Vīri

1. Pēteris Ozols
2. Vilis Dvīnis
3. Niks Jegorskis

MAISIŅU MEŠANA

(kopējais dalībnieku skaits – 150)

Zēni (līdz 13 gadiem)

1. Kristofers Strīķis
2. Emīls Tiltanovs
3. Miks Rūniks

Meitenes (līdz 13 gadiem)

1. Elza Konovalova
2. Anna Gjulijeva
2. Nellija Vīgante

Dāmas

1. Sandra Tiltanova
2. Jana Gulbe
2. Daiga Kalniņa

Vīri

1. Edgars Tiltanovs
2. Raimonds Kaimiņš
3. Andris Vasiļevskis

VEIKLĪBAS BRAUCIENS AR RITENI

(kopējais dalībnieku skaits – 99)

Meitenes (līdz 7 gadiem)

1. Amēlija Buile
2. Emīlija Ozola
3. Reina Pobiaržena

Zēni (līdz 7 gadiem)

1. Dāvis Builis
2. Kārlis Stradiņš
2. Alekss Pobiaržens

Meitenes (līdz 13 gadiem)

1. Kristena Picka
2. Nellija Vīgante
3. Kate Māliņa

Zēni (līdz 13 gadiem)

1. Toms Smeilis
2. Roberts Stradiņš
2. Viljams Strīķis

Dāmas

1. Dagnija Konončuka
2. Ance Kaimiņa
2. Iluta Kurzemniece

Vīri

1. Pēteris Ozols
2. Edgars Baužis
3. Raimonds Kaimiņš

MAKŠĶERĒŠANAS KASTINGS

(kopējais dalībnieku skaits – 81)

Meitenes (līdz 13 gadiem)

1. Elza Konovalova
2. Anna Gjulijeva

Zēni (līdz 13 gadiem)

1. Valters Bērziņš
2. Roberts Stradiņš
3. Markuss Gjulijevs

Dāmas

1. Daina Stonka
2. Dagnija Stradiņa
3. Ance Kaimiņa

Vīri

1. Ralfs Lazdiņš
2. Edgars Baužis
3. Zigmis Baužis

METIENI PA HOKEJA VĀRTIEM

(kopējais dalībnieku skaits – 103)

Meitenes (līdz 13 gadiem)

1. Anna Gjulijeva
2. Kate Māliņa
3. Katrīna Āzena

Zēni (līdz 13 gadiem)

1. Justs Vezetiu
2. Gustavs Rūniks
3. Ričards Muižnieks

Dāmas

1. Krista Jodžonaite
2. Guna Kalniņa
2. Sarmīte Kauliņa

Vīri

1. Justs Jēkabsons
2. Vilis Dvīnis
3. Raimonds Kaimiņš

ĀTRĀKAIS/ SASKANĪGĀKAIS PĀRIS

(kopējais dalībnieku skaits – 82)

Komandā – pieaugušais ar bērnu

1. Druvis Ceplītis un Dins Ceplītis
2. Ieva Ceplīte un Dins Ceplītis
3. Igors Smoljins un Kate Melānija Smoljina

Komandā – abi pieaugušie

1. Loreta Šmite un Edgars Baužis
2. Raimonds Kaimiņš un Ance Kaimiņa
3. Ivo Konovalovs un Klāvs Konovalovs

Hobijkondu sacensības

(kopējais dalībnieku skaits – 56)

1. Deju kolektīvs „RŪDOLFS”
2. Zumbas un ritma deju grupa „5000 SOĻI”
3. MAKŠKERNIEKI
4. BASKETBOLISTI
5. Sporta deju klubs „VIZBULĪTE”
6. Māsīcu apvienība „Avenes”

Rezultātus apkopoja

Sandra Avotiņa,

Ērgļu saieta nama vadītāja

9. klases izlaidumā

Ērgļu vidusskolas 9. klases mācību gads beidzās 12. jūnijā, bet eksāmenu rezultāti bija jāgaida līdz 25. jūnijam. Gaidot rezultātus, visi bija ļoti uztraukušies, bet prieks teikt, ka visi esam dabūjuši sertifikātus!

Gaidot izlaidumu, bija jādodas uz mēģinājumiem, lai visu sagatavotu, kādu dziesmu, kā apsveiksim mūsu skolotājas un kā norisināsies viss izlaidums. Kad beidzot pienāca

ilgi gaidīta izlaiduma diena, tad gan visa klase bijām mazliet emocionāli, jo zinājām, ka pēc tam vairs neiesim vienā skolā, vienā klasē. Pats izlaidums pagāja burvīgi! Redzot visus klasesbiedrus, ar kuriem bijām mācījušies jau no pirmajām klasēm, stāvēt uz skatuves, tiešām bija neizskaidrojama sajūta. Izlaiduma laikā bija daudz prieka asaru gan pašiem skolēniem, gan viņu vecākiem. To-

mēr bija arī, protams, bēdīgās asaras, kad pēc visiem šiem pavadītajiem gadiem kopā ir jāatvadās no tik tuviem cilvēkiem.

Viss pasākums pagāja tieši kā plānots un vēl labāk! Manuprāt, katrs no mums šo dienu vienmēr atcerēsies.

Anna Ludborža,

2025. gada 9. klases absolvente

Ērgļu vidusskolas jauno orientieristu starti 3 dienu sacensībās „Kāpa”

Jūnija beigās Ventspils apkārtnē notika Baltijā lielākās daudzdienu orientēšanās sacensības ar vairāk kā 2000 dalībnieku no 16 valstīm.

Savās vecuma grupās atzīstami rezultāti Ērgļu jauniešiem orientieristiem. Visveiksmīgākā bija **Marta Opincāne**, kura 3 dienu kopvērtējumā izcīnīja 3. vietu 12-gadīgo meiteņu otrajā grupā. Šajā grupā **Kate Māliņa** pirmajā dienā uzvarēja, taču kļūda vienā kontrolpunktā otrajā dienā neļāva pakāpties augstāk par 5. vietu kopvērtējumā. Arī **Una Sipčenko**, 16-gadīgo meiteņu otrajā grupā, būdama 3. vietā pēc divām dienām, pieļaujot nelielu kļūdu, kopvērtējumā ierindojās 6. vietā. Kopumā meiteņu sniegums jāatzīst par veiksmīgu, jo orientēšanās sports ar to jau arī ir interesants, ka rezultāti nav prognozējami. Jebkurā brīdī pat spēcīgākie orientieristi var pieļaut kļūdas. Tagad būs neliela atpūta un treniņi, lai gatavotos Latvijas kausa posmiem, kas atsāksies augustā.

Juris Švarcs,

Madonas BJSS treneris
Autora foto

Marta Opincāne finišē 3. vietā.

Jauna ceļa sākumā

Gaidām visus Ērgļu pamatskolas skolēnus un vecākus

ZINĪBU DIENĀ

I. SEPTEMBRĪ

PLKST. 10.00

SKOLAS PAGALMĀ

Lai jauns sākums mums visiem kopā
2025./26. mācību gadā!

Tuvojas 1. septembris, bet vēl gribas pakavēties šā gada vasarā, kura ir bijusi bagāta ar dažādiem notikumiem.

Grandiozs izvērtās Ērgļu vidusskolas absolventu 75. salidojums 21. jūnijā, kurš pulcināja vairāk nekā 500 dalībnieku.

Mijās prieks un skumjas 9. un vēsturiskajā 12.klases izlaidumā 4. jūlijā. No sirds vēlējam absolventiem sasniegt savus mērķus arī turpmāk.

Skolas folkloras kopa „Puzuriņi”, 5 tautisko deju kolektīvi un pavadošie skolotāji ar lepnumu nesa Ērgļu vidusskolas vārdu, piedaloties XIII Latvijas Skolu Jaunatnes dziesmu un deju svētkos no 7. līdz 13. jūlijam.

Vasarā skola ir klusa, jo skolēniem brīvlaiks, darbiniekiem atvaļinājums. Bet varu pateikt, ka šī vasara ir bijusi ļaudīga, jo drīz tiks realizēts projekts „Ērgļu skolas stadiona pārbūve un teritorijas labiekārtošana”, un jau 2025. gada 1. septembrī varētu būt tā svinīgā atklāšana.

Protams, ir arī ne tik patīkamas lietas. Pēdējos gados Latvijā ir samazinājies iedzīvotāju skaits, tai skaitā Ērgļos. Man sākot darba gai-

tas pirms 3 gadiem, skolā bija 205 skolēni, šogad –180. Ļoti pārdzīvoju, ka esmu un būšu tā direktore, kuras laikā notiek vēsturiskās pārmaiņas. Madonas novada pašvaldība, pamatojoties uz skolēnu skaita samazinājumu, 2023. gada 29. jūnijā pieņēma lēmumu, ka ar 2025./2026. m.g. skola maina statusu uz Ērgļu pamatskola. Tomēr ir uzsākts darbs pie ES Atveseļošanas fonda investīcijas projekta „Izglītības iestāžu infrastruktūras pilnveide un aprīkošana”, kā rezultātā notiks vērienīgi darbi – sporta zāles siltināšana, apkures sistēmas sakārtošana, klašu telpu remonts un aprīkošana, dizaina un tehnoloģijas kabineta izbūve.

2025. gada 1.septembrī darbu sāksim kā Ērgļu pamatskola. Vairākiem darbiniekiem ir darba pilnas rokas, jo jāveic liels darbs, lai sagatavotu skolu šai pārejai. Visas pārmaiņas katrā cilvēkā rada šaubas, neziņu, bet saglabājam optimismu, jo skola un tās darbs ir stabila, tradicionāla vērtība.

Uz tikšanos 1. septembrī!

Gaļina Kraukle,
skolas direktore

Paldies, Ērgļu vidusskola!

Ar Žiguli uz Oskara ceremoniju... Tā 4. jūlijā uz izlaiduma pasākumu Ērgļu vidusskolā ieradāmies mēs – 12. klases absolventi. Tas bija kā turpinājums 7. martā notikušajai Žetonu vakara televīzijas pārraidei „Ducis gadu aizsprucis”, kurā iejutāmies aktieru lomās un atraktīvi, pamatojot ar video un foto pierādījumiem, skatītājiem parādījām, kā mācījāmies un uzvedāmies, ko darījām un pārdzīvojām skolā 12 gadu garumā.

Tāpēc izlaidumā – balvu pasniegšanas ceremonijā – katrs no mums, 11 absolventiem, reizē ar atestātu par vidējo izglītību saņēma arī balvu kādā speciālā, tikai viņam vien paredzētā nominācijā, jo katrs

no mums ir īpašs. Izrādās, ka Ērgļu vidusskolu šogad absolvē „Skolas hameleons”, „Tālredzīgā domātāja”, „Skatuves dzinējspēks”, „Zibens bez pērkona”, „Vakara atklāsmē”, „Skolas multitāskīga karaliene”, „Klases tehno-džentelmenis” un „Radošā dumpiniece”, bet kāds ir bijis „Ātrākais par laiku” vai „Tīrais miers... ar noslēpumu”, cits atradies „Stundā, bet citā dimensijā”. Vai varat atpazīt?

Saņemot apbalvojumus, kā jau Oskara ceremonijā pieņemts, pateicāmies „neredzamajiem režisoriem” vecākiem – tiem, kas mīlējuši un atbalstījuši mūs visās versijās – gan 1. klases variantā – ar pārāk lielo mugursomu, gan 12.

klases variantā – ar pārāk lielo ego. Pateicības vārdi skanēja skolas direktorei un skolotājiem, kuri visu skolas laiku bija kā ceļabiedri – tie, kas pacietīgi iet blakus, atbalsta, ja nepieciešams, un priecājas kopā ar skolēniem, kad viss izdodas. Savukārt tehniskie darbinieki vienmēr ir rūpējušies, lai viss noritētu gludi.

Bet kurš vienmēr uzklausa, saprot, motivē, reizēm pārdzīvo vairāk nekā visa klase kopā? Kurš gan varētu būt mūsu mentoršefpavārs, mediators, psihoterapeits un stand-up komiķis vienā personā? Kurš

spēj vienlaikus risināt problēmas, aiztriekt katru uz pareizā skolotāja konsultācijām, atgādināt par neizdarītajiem darbiem un tomēr smaidīt? Protams, mūsu audzinātāja Indra Rone. Kā saules stars, kas spīd arī tad, kad ārā līst lietus. Paldies par to, ka mēs Jums nebijām tikai skolēni, mēs bijām savējie. Skolas laikā bijām kā māla keramika uz virpas, un arī Jūs pielikāt savu roku, lai veidotu mūs par tādiem, kādi esam. Mēs visi vienmēr būsim daļa no Jūsu stāsta. Un Jūs – no mūsējā.

Un, protams, ka Oskara cere-

monija nebūtu izdevusies bez aktīvākajām, šarmantajām vadītājām – 11. klases skolniecēm, kuru lomās iejutās skolotājas Klinta Ieleja un Elīna Svilpe, bez pasākuma apskaņotājas Kaivas Bukovskas un bez lieliskā pūtēju orķestra Pētera Leiboma vadībā.

Paldies, skola, ka bijī mūsu otrās mājas, atbalsts un starts. Mēs tevi nesīsim līdzī – ne mugursomā, bet sirdī.

Alīna Muša,
Ērgļu vidusskolas 2025. gada absolvente

Spraigā nedēļa Rīgā

Aizvadītā spraigā nedēļa Rīgā. Pēc sajūtām liekas, ka esam pavadījuši prom no mājām vienu mēnesi. Kopā piedzīvojām visu emociju gammu. Vislielākais gandarījums par Ērgļu vidusskolas tautisko deju dejotājiem, Ērgļu Saieta nama tautisko deju kolektīva „Trimīņš” dalībniekiem un folkloras kopas “Puzuriņi” dziedātājiem, kuri bija daļa no XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku dalībniekiem.

Mums visiem tā bija milzīga pieredze. Bērni kļuva patstāvīgāki, pieaugušāki, drošāki un, galvenais, iemācījās rūpēties viens par otru. Saprata, ko nozīmē „kolektīvs” un iemācījās sajūst piederības nozīmi. Dažam nobira asariņa no bailēm, no pārdzīvojumiem, no sajūsmas un no prieka.

Paldies mūsu skolas skolotājām, kuras pildīja pavadošo personu pienākumus. Tas bija darbs 24/7. Dienas garumā bija jā rūpējas, lai visi bērni ir paēduši, padzērušies un laicīgi paguvuši uz mēģinājumiem. Vakārā, kad bērni jau gulēja, viņas kārtoja, gludināja un, ja vajadzēja, mazgāja tautas tērpus, lai no rīta visi var saposties koncertiem. Viņas pirmās cēlās, lai meitenēm sapītu matus un vēl visu sakārtotu.

Paldies vecākiem par uzticēšanos, par atbalstu un reālu palīdzību – sapītiem vainagiem, ziedu pušķiem, izmazgātām blūzēm un klātbūtni ikdienā. Mīlie vecāki, mēs Rīgā sajūtām jūsu līdzpārdzīvojumus un laba vēlējumus. It īpaši bija prieks jūs satikt koncertos un gājienā.

Paldies Madonas novada pašvaldībai un Ērgļu apvienības pārvaldes vadītājai Elitai Ūdrei, svētku darba grupai par finansiālo atbalstu, ieguldīto darbu, lai mēs būtu šo vēsturisko svētku sastāvdaļa. Īpašs paldies Aldai Eglītei par Madonas novada kolektīvu koordinēšanu. Viņa to paveica izcili! Paldies par doto iespēju noskatīties tautas deju lielkon-

tu „Es atvēru Laimas dārzu”. Noslēgumā no sajūsmas ritēja asaras, jo visas dienas, palīdzot Valdai Griezānei organizēt visu dalībnieku ēdināšanu, nokļūšanu uz mēģinājumiem un, esot kopā ar bērniem, skolotājiem, organizatoriem, sapratu, ka ir paveikts liels darbs, kā rezultātā ir tapis kaut kas tik skaists! Paldies deju kolektīvu vadītājai Antrai Grinbergai par profesionālo darbu, sagatavojot deju kolektīvus svētkiem.

Paldies Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas direktoram Mārim Braslam un viņa komandai par doto iespēju izmantot skolas telpas. Paldies skolas ēdināšanas komandai par garšīgo ēdienu un rūpēm par mums.

Paldies autobusa šoferiņiem un Aivim Masaļskim par pacietību un lielo meistarību, mūs nogādājot uz un no Rīgas. Paldies Ērgļu sieta nama vadītājai Sandrai Avotiņai par atbalstu un rūpēm!

Kad svētdienas pēcpusdienā esmu atgriezies mājās, vēl esmu emociju varā. Mana sirds pilna ar gandarījumu, lepnumu par saviem skolēniem, skolotājiem un Latvijai. Šādos brīžos droši varam teikt, ka visi esam sadevušies rokās, lai svinētu šos skaistos svētkus! Un esmu droša, ka skolēnos, kuri ir piedalījušies šādos svētkos, veidojas piederības sajūta savai skolai, novadam, Latvijai. Kā teica Latvijas

Valsts prezidents: „Dziesmusvētki – tie esam mēs visi”. Mēs visi esam kā liela ģimene, un šie svētki to parādīja. Esmu pārliecināta, ka bērni, kuri dzied un dejo, turpinās mūsu tautas tradīcijas. Viņu vecāki un vecvecāki var būt lepnī par savu bērnu sniegumu! Visu savu skolēnu, skolotāju un vecāku vārdā es droši varu teikt, ka mēs esam lepnī par paveikto! Šie svētki parādīja, ka varam būt tik cilvēcīgi viens pret otru (arī sveši cilvēki). Viens otram uzsmaidīt, atbalstīt. Laiks iet uz priekšu, un novēlu šo sajūtu saglabāt uz visiem laikiem.

Vakarā, skatoties TV ekrānos noslēguma koncertu „Te-aust”, ieraugot savus „Puzuriņus” ar skolo-

tāju Vinetu Dāvi, pārņem lepnums. Viņu izturība un dzīvesprieks, skolotājas neatlaidība un darba spējas ir apbrīnas vērts!

Šis nedēļas piedzīvotais paliks atmiņā uz mūžu! Lai šis kopā pavadītais laiks un padarītais iedvesmo arī mūs turpmāk. Mūsu bērnu nākotne ir visu rokās, un šie svētki pierādīja, ka mēs kopā varam daudz! Lai visiem izdodas atpūsties un sakrāt spēkus jauniem izaicinājumiem!

Liec Laimiņa baltu ziedu mazajā rociņā,
Lai ir balta tā dzīvīte, kura būs jādžīvo...

Galina Kraukle,
Ērgļu vidusskolas direktore

Mani pirmie deju svētki

Šī vasara man paliks atmiņā uz visu mūžu – piedalījies savos pirmajos Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Lai arī daudz biju dzirdējis par svētkiem un to norisi, būt daļai no šī grandiozā notikuma – tas ir pavisam kas cits. No pirmajiem mēģinājumiem līdz lielajiem koncertiem – katra diena bija piepildīta ar emocijām, pārsteigumiem un kopības sajūtu.

Dzīvojām skolā – Rīgas valsts 1. ģimnāzijā, un dzīve tur atgādināja lielu vasaras nometni. Ikdienu tur ritēja pavisam vienkāršos apstākļos – gultu vietā piepūšamie matracīši un gulļammaisi, kopīgas brokastis un rindas uz dušām. Sākumā likās, ka būs grūti pierast, bet drīz sapratām – vissvarīgākais nav ērtības, bet gan tā kopā būšana, jautrība un atmosfēra.

Katrai dienai bija savs plāns ar

mēģinājumu grafikiem – dažu dienu no rīta līdz vakaram. Neskatoties uz nogurumu, atradām laiku arī kopā būšanai ārpus deju laukuma – uzspēlējot basketbolu vai kādu UNO partiju, arī iepazīstot Rīgu, dodoties nelielās pastaigās.

Trīs lielle koncerti Daugavas stadionā bija brīdis, kad viss smagais mēģinājumu darbs atmaksājās. Emocijas virmoja gaisā – prieks, lepnums un vienotības sajūta. Skatītāju ovācija un pašu prieks par izdošanos.

Pirms viena no koncertiem mūsu kolektīvam bija unikāla iespēja piedalīties LMT Viedtelevīzijas un portāla Delfi tiešraidē kopā ar Nensiju & Aleksi, kas tās skatītājiem ļāva ielūkoties, kā notiek gatavošanās deju uzveduma „Es atvēru Laimas dārzu” noslēguma koncertam.

Dalība raidījuma tiešraides fil-

mēšanā deju kolektīvam „Trimīņš” bija īpašs un izaicinošs notikums. Lai gan ikdienā dejotāji pieraduši stāties skatītāju priekšā koncertos un skatēs, kameras klātbūtne radīja pavisam citu gaisotni. Katrs kustību solis, emocijas un pat acu skatiens tika fiksēts tieši tajā mirklī, bez iespējas ko pārlabot.

Filmēšanas laikā dalībniekiem nācās pārvarēt ne vien uztraukumu, bet arī pielāgoties neierastiem apstākļiem – precīzi ievērot norunātos laikus, pielāgot savu darbību režisora aizkadra norādījumiem, vienlaikus saglabājot priecīgu un pārliecinātu izskatu. Šeit noderēja ne tikai dejotprasme, bet arī spējas ātri reaģēt, sadarboties komandā un saglabāt mieru un asu prātu, atbildot uz daudzajiem jautājumiem.

Sajūtas pēc filmēšanas bija dažādas – no patīkama noguruma un

atvieglājuma līdz lepnumam par paveikto. Daudzi atzina, ka tā bijusi lieliska iespēja redzēt, kā top televīzijas tiešraides raidījums “no iekšpuses”. Piedalīšanās tiešraidē deva īpašu emociju devu – apziņu, ka tajā pašā brīdī tevi redz un jūt skatītāji visā Latvijā. Ja ir vēlēšanās noskatīties šo ierakstu, to var redzēt <https://viedtelevizija.lv/skaties/cela-uz-deju-lielkoncertu-es-atveru-laimas-darzu>.

Kā dejotājam man bija iespēja vērot arī koru ģenerālmēģinājumu Mežaparka Lielajā estrādē. Sajutu to lielo spēku, kad tūkstošiem dziedātāju vienojas lielajā kopkorī.

Priecīgs, noguris un gandarīts par piedzīvoto, braucu mājās pēc 7 dienu deju svētku piedzīvojumiem Rīgā.

Eduards Bukovskis,
jauniešu deju kolektīva „Trimīņš” dejotājs

Kad esi uz skatuves ar simtiem cilvēku, darot to, ko mīli visvairāk

Šajā vasarā notikušajos Dziesmu un deju svētkos starp 17 384 dejotājiem deju lielkoncerta uzvedumā „Es atvēru Laimas dārzu” piedalījās arī 86 dejotāji no Ērgļu vidusskolas deju kolektīviem, lai nestu vēstījumu par paaudžu tradīciju pārmantojamību un tālāk nododamajām gara mantām, ļaujot uzdziedēt zilajai ilgu puķei.

Ceļš uz deju svētkiem ir bijis garš un grūts. Meklējot Ērgļu vidusskolas deju kolektīva dibināšanas gadu, noskaidroju, ka 5 gadu jubilejas koncerts notika 1965. gada 7. maijā. Tātad tas varētu būt dibināts 1960. gadā. Ērgļu vidusskolas dejotājiem pirmie svētki Rīgā bija Padomju Latvijas II Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki 1967. gadā, kad tajos piedalījās 5.–8. klašu deju kolektīvs, kuru vadīja Ilze Reņģe. (Tie bija arī mani pirmie deju svētki, kad mani, 4. klases skolnieci, ielika dejot pie lielajiem.) Kopš šī gada Ērgļu vidusskolas dejotāji ir piedalījušies visos Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos, vislielākais skaits bija 2000. gadā, kad uz Rīgu devās 7 deju kolektīvi. Pateicoties deju skolotājiem Ilzei un Jānim Reņģēm, deju tradīcijas Ērgļu vidusskolā ir noturīgas cauri gadu desmitiem.

Šogad svētkos piedalījās 4 vidusskolas deju kolektīvi un Ērgļu saietā nama jauniešu deju kolektīvs „Trimīņš”. Kādas tad ir bērnu domas, izjūtas svētku laikā?

Gatavošanās svētkiem notika pēc laukuma zīmējumu saņemšanas. Bija jāsaprot, kā ir dejot starp punktiem, kā nokļūt no vien laukuma uz otru, kā veidojas zīme, kas nedaudz mainās deju rakstos. Grūti to saprast, ja nekad neesi bijis svētkos.

BEĀTE. Gatavošanās deju svētkiem Rīgā bija ļoti aizraujoša, jo nezinājām, kādi piedzīvojumi mūs sagaida. No viena deju mēģinājuma uz otru mēs sākām noprast, kā deju izskatīsies lielajā stadionā.

KRISTENA. Bija ļoti forši gatavoties Rīgai. Gribēju redzēt iznākušās zīmes, kuras tik ilgi mācījāmies izpildīt mēģinājumos.

AMĒLIJA. Iepriekš iemācītās dejas bija jāmācās citādi. Galvenais bija atcerēties visas dejas pareizi.

SIMONA. Gatavošanās svētkiem bija jauns piedzīvojums, jo pirmo reizi devos uz tiem.

DĀRTA. Man ļoti patika kravāt koferi un nevarēju sagaidīt pirmo mēģinājumu Rīgā.

Uz svētkiem Rīgā devāmies 2 kolektīvi 7. jūlijā un 3 kolektīvi 8. jūlijā agrā rītā, jo mēģinājumi sākās 8. jūlijā no paša rīta.

Pirmie iespaidi par dejušanu visiem kopā.

BEĀTE. Pirmajos mēģinājumos mani pārsteidza lielais dejotāju skaits, pat ja zināju, ka stadionā būs tūkstošiem cilvēku.

KRISTENA. Ļoti daudz cilvēku, ar kuriem kopā jāveido zīmes.

AMĒLIJA. Nebiju gaidījusi, ka būs tik daudz cilvēku.

SIMONA. Pārsteidza jauniešu skaits – visi draudzīgi sveicināja. Laukuma palīgi, kas radīja risinājumu, ja sākumā kaut ko nesapratām – kur un kā stāvēt.

Rīgā mājas 7 dienas mums bija Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā, kur laipni mūs uzņēma direktors Māris Brasla ar savu komandu. *Bērniem bija jāmācās dzīvot kopā.* Jāsaprot, ka neviens nevar izvīrīt savus noteiku-

mus un izcelties individuāli. Mums tas izdevās, un paldies skolotājiem, kuras bija kopā ar bērniem gan mēģinājumos, gan dažādoja viņu brīvo laiku.

KRISTENA. Dzīvot kopā kolektīvā bija gan grūti, gan jauki. Bija daudz foršu vakaru kopā.

BEĀTE. Dzīvot kopā bija jautri. Pat ja dažreiz bija kādas nesaprašanās, mēs tāpat tās atrisinājām un jauki pavadījām laiku.

KATRĪNA. Dzīvošana likās ļoti jauka. Devāmies pastaigā pa vecpilsētu. Braukšana ar sabiedrisko transportu bija iedvesmojoša, visa pilsēta bija svētku piepildīta. Tāpat bija jāgatavojas koncertiem, mazgājot un gludinot kreklus un tērpus, mazgājot zeķes, kuras sakrāsojušās no slapjajām pastalām.

Grafiks bija piepildīts, un laiks paskrēja ātri.

AMĒLIJA. Interesanti bija tas, ka nakšņoju Rīgas skolā, lai gan savējā, Ērgļu skolā, neesmu palikusi pa nakti.

SIMONA. Dzīvojam visi kopā draudzīgi, saliedēti. Negulētas stundas, staigāšana pa skolu, tomēr mēģinājām nepamodināt citus, dažreiz tas īsti nesanāca... Bet pēdējo nakti daži no mums negulēja nemaz, jo tomēr pēdējā, gribējām izbaudīt uz visiem 100%.

Pavisam svētkos bija 3 koncerti. Piektdienas vakarā koncertu pārtrauca negaiss un palika nedejotas 7 dejas. Mūzika pārtrūka, bet mazie dejotāji neapmulsā un turpināja dejot. Viņus netraucēja ne lietus, ne slidenais segums, ne

klusums, kas iestājās pēkšņi.

Par koncertiem.

BEĀTE. Koncertā dejojot, sajūtas bija neizskaidrojamas. Tas mirklis, kad esi uz skatuves ar simtiem cilvēku, darot to, ko mīli visvairāk, ir visskaistākās sajūtas, ko dejotājs var izjust.

KRISTENA. Manas sajūtas bija nepārspējamās, redzot tik daudz cilvēku, kas ir atnākuši uz šiem svētkiem, un arī redzot savas un citu cilvēku emocijas.

SIMONA. Dejojot koncertos bija aizraujoši, lai kādi laikapstākļi būtu bijuši. Tomēr sajūtas nevar tik ļoti aprakstīt, kā sajūst, redzot mūsu sejas pēc koncerta.

KATRĪNA. Dejošana koncertos bija neapraķstāma, kopības sajūta, uzmundrinājumi. Tāpat slide- nāis segums un kritieni, pazudušās svārku pogas.

AMĒLIJA. Sajūtas, dejojot koncertos, bija ļoti foršas – varēja bez apstāšanās nodejot visu deju, jo nebija kā mēģinājumos, kur visu laiku mūzika tika apstādināta un kaut ko tik stāstīja.

Deju svētku noslēgumā – gājieni. Šogad tas bija īpašs notikums Madonas novadam, jo pirmie bērnu Dziesmu svētki notika Praulienā 1866. gadā. Tāpēc gājiena priekšgalā devās Madonas novada dalībnieki, nesot 6 pagastu karogus. Katram dejotājam rokās bija spogulītis, kas sasaucās ar Sidraba birzi.

SIMONA. Gājienā patika tas, ka TV varēja mūs redzēt, daudzu emocijas bija fantastiskas, patika, ka sveicināja, varējām parādīt savu

latviskumu un būt kopā vienoti.

BEĀTE. Sajūtas gājienā bija līdzīgas kā noslēguma dejā. Pēc visiem nogurdinošajiem, bet atmiņu pilnajiem koncertiem gājieni likās kā ļoti padarīts darbs.

KRISTENA. Jauki redzēt cilvēkus, kas mūs pazina un kas mums uzsauc.

DĀRTA. Man bija neliels uztraukums un lepnums.

AMĒLIJA. Patika, ka varēja spīdināt spoguļšū. Forši bija, ka mamma un tētis arī bija skatīties un uzsauc mums visiem. Īpašs notikums gājienā bija Tutas satikšana.

KATRĪNA. Gājienā patika spoguļšū vizuālošana, jo tie bija tikai Madonas novadam. Tāpat patika, ka gājienā, nesot skolas karogu, pievienojās mans tētis.

Svētki noslēgušies. Atmiņas un emocijas dzīvo katrā no mums – bērnos, vecākos, skolotājos.

Ērgļu vidusskolā dejas virpulī ierauti vairāk nekā puse visu klašu skolēnu. Tāpat kā mazie tauriņi snauž un kūņojas, un lēnām izstai- pa smalkos spārņiņus, arī mazie dejotāji pamazām atraisa savas prasmes. Viņi no bērnudārza izaug līdz skolēnu, tad jauniešu kolektīviem, un daudzi savu dzīvi nevar iedomāties bez dejas. Viņu soli caur koncertiem, caur deju svētkiem ieraksta nākotnē jaunu tauriņveida zvaigznāju! Un tauriņi vēderā nav tikai no iemīlēšanās, tauriņi vēderā ir dejotprieks!

Antra Grinberga,

2 skolēnu deju svētku dalībiece un 9 svētkos deju kolektīvu vadītāja

Ērgļu bērnu folkloras kopa „Puzuriņi” Dziesmusvētkos

Šogad mēs, folkloras kopa „Puzuriņi”, piedalījāmies XIII Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Jau 7. jūlija pēcpusdienā devāmies uz Rīgu, lai iekārtotos dzīvošanas mītnē Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā. Autobusā kopā braucām ar Ļaudonas FK „Driksnēni”.

Vakars mums izvērtās par ziedu vainadziņu pišanas meistarklasi. Katrai meitenei bija jāpaņem līdz ziedi. Kāda jau mācēja pīt, cita zvanīja mammai, bet dažas mācījās uz vietas. Vainagu pišanai ir daudz paņēmieni. Bet, kurš vieglāks vai skaistāks, tas jāizvērtē pašai pinējai.

Nākamajā dienā, 8. jūlijā, bija jārada sava individuālā programma Brīvdabas muzejā. Folkloras kopas tika sadalīta pa dažādām sētā. Mēs uzstājāmies pie Valmieras dzīvojamās rijas - skolas. Uzstāšanās notika brīvā dabā, tāpēc bija jārunā un jāstāsta tā, lai skatītāji dzirdētu. Vai mums izdevās, lai stāsta skatītāji. Sadarbojoties ar Stāžu pamatskolas folkloras kopu „Dzirnaviņas”, mums iznāca papildus uzstāšanās rotaļā „Zvirbul's brauca kaņepēs”. Skolotāja V. Dāve spēlēja akordeonu. Godam parādījuši programmu un noskatījušies citu folkloras kopu programmas šajā sētā, devāmies pusdienot brīvā dabā.

Mums bija QR kodi, kurus noskenējot varēja dabūt savu porciju. Pusdienas bija ļoti garšīgas. Līdz koprotāļu programmas mēģinājumam bija atpūtas laiks.

Pats mēģinājums nebija nogurdinošs, jo viss jau bija sagatavots. Vienīgais, ko rotaļu programmas veidotāja saprata, ka neizdosies izveidot 3 lielus aplis no visām kopām. Tāpēc „Dindaru, dandaru” rotaļa palika savos aplīšos. Pārējais notika, kā bijām mācījušies Roņākos.

Pēc Brīvdabas muzeja programmas devāmies uz Mežaparka estrādi „Sidraba birzs”, kur samēģinājām folkloras kopu uznaicienu noslēguma koncertam. Tas bija jauns piedzīvojums – atrasties uz skatuves un saprast savu vietu estrādē. Sajutāmies kā dejotāji Daugavas stadionā: sava rinda, ķēdīte, noteiktā vietā aplis, savs laukums, pagriešanās pret diriģentu dziesmas laikā, kustības otras dziesmas laikā, rotaļas atsevišķie virzieni, nogājiens. Vakarā gan bijām noguruši.

Bet, ieraugot skolā savējos skolabiedrus, nogurums kaut kā pārgāja. Tad sākās nakts čalošana. Nenāca miegs. Skolotājas mums norādīja, ka miegs ir svarīgs, lai varētu darboties nākamajā dienā. Tad bija sacensības, kurš pirmais aizmigs, lai nedzirdētu krākšanu.

9. jūlijā rīts bija brīvs. Tāpēc izmantojām Dziesmusvētku dalībnieku atlaižu iespēju un apmek-

lējām Mākslas muzeju. Izrādās, kādas jau bijušas šajā muzejā. Bija jāuzvedas ļoti klusi, lai netraucētu apmeklētājus. Apskatījām daudz dažādus mākslas darbus. Pat ieraudzījām gleznu, kur, skatoties uz zirgu un pārvietojoties no vienas puses uz otru, zirga skatiens „sekoja” mums līdzi.

Pēc pusdienām ģērbāmies nākamajam koncertam. Bija jāpiedalās Vērmanes dārzā lielajā estrādē ar Vidzemes augstienes novada programmu. Daudziem skatītājiem ļoti patika mūsu programma, jo aktīvi darbojās līdzi.

Vakarā gājām uz dančiem Vērmanes parkā. Tos spēlēja un vadīja danču kopa „Rikši”. Tas bija izcils pasākums, kur danco visi – pazīstami vai nepazīstami. „Pankūkas”, „Cūkas Driķos”, „Raganas meita”, „Vidzemes žiga”, „Sēņu polka”, „Dirižablis”, „Rozā polka”.....

10. jūlijā bija nākamais lielais koncerts pie Brīvības pieminekļa. Ja no rīta mēģinājums noritēja bez lietuses, tad koncerta laikā lija un bija liels vējš. Tāpēc labi ir, ja daudz kusties. Rotaļprogramma bija ļoti skaista. Tikai televīzijā to nerādīja. Mēs piedalījāmies pirmajā daļā. Otro daļu, lai nenosaltu, dancojām malā, kur piesaistījām skatītājus un citas kopas, kuras arī nepiedalījās otrajā daļā.

11. jūlijs bija mēģinājumu diena Mežaparka estrādē no rīta līdz vakaram. No rīta ar korjiem, pēcpusdienā ar visiem dalībniekiem. Vakarā aizgājām uz Vērmanīti un uzspēlējām Vides spēli. Tur ieguvām balviņas par savām zināšanām.

12. jūlija rīts bija brīvs. Tad izmantojām iespēju redzēt Rīgu no augšas – uzbraucām Pēterbaznīcas tornī. Mēģinājām noteikt redzētās ēkas. Skolotāja Anna Ieleja mums lika atrast vēl dažas vietas. Tas bija jautri, jo gājām uz riņķi, lai meklētu un ieraudzītu vietas, kuras nevarējām apmeklēt. No citām folkloras kopām uzzinājām par 5D dokumentālo filmu pa Rīgu. Aizgājām! Tas bija tik jautri! Iesākām apmeklēt arī citiem. Doma laukumā nedaudz paskatījāmies uz lielā ekrāna Deju svētku tiešraidī. Pusdienlaikā Brīvības laukumā vērojām Pūtēju orķestru defilē. Mūsu folkloras kopā ir divas mūzikas skolas meitenes, kuras spēlē pūšamos instrumentus. Viņas ar lielu interesi vēroja notiekošo. Arī pārējām meitenēm ļoti patika. Tas bija kas neredzēts un ļoti skaists muzikāls priekšnesums.

Tad jau bija jāgatavojas Mežaparka ģenerālmēģinājumam.

13. jūlijs – pēdējā diena Dziesmusvētkos. No rīta mantu kārtošana, lai varētu nodot aizvešanai uz Ērgļiem. Pusdienās, kad paēdām, Cēsu orķestris ēdnīcas darbiniekiem nospēlēja skaņdarbu, bet

Kolāžā redzams: Mūsu pērle; Mežaparka Lielajā estrādē pirms koncerta; vainagi gatavi; Pēterbaznīcas tornī; Ērgļu bērnu folkloras kopas josta; 5D kino; pirms novada programmas Vērmanes dārzā

mēs - visas trīs folkloras kopas no Madonas novada – nodziedājām pateicības dziesmiņu. Tad jau devāmies uz noslēguma koncertu, ko varēja vērot televīzijā.

Liels **paldies skolotājai Annai Ielejai** par kopābūšanu, uzraudzīšanu, mantu pieskatīšanu, uzmundrinājumu, audzināšanu,

mierināšanu, aktivitāšu ierosināšanu, uzskatu un ūdens sagādāšanu estrādē, kārtības uzraudzīšanu, jautru smaidu un mīlumu.

Dziesmusvētki ir krāšņs pasākums visiem, tikai pašiem ir jāiesaistās kādā no pulciņiem un jāpiedzīvo personīgi. Emocijas un pieredze ir grūti izstāstīt vārdiem.

Tas jāpiedzīvo katram pašam. Uz tikšanos jaunajā mācību gadā!

Rakstu veidoja **Vineta Dāve**, FK „Puzuriņi” vadītāja
Foto **Anna Ieleja**, ĒV skolotāja, kolektīva krustmāte

Paldies, lasītāj, par kopābūšanu!

Atkal klāt ir augusta vidus, atkal uz kājām ir vasarai raksturīgie zilu-mi, atkal lidojumam pošas stārķi, atkal lietainās dienas atgādina par rudens neapšaubāmo tuvošanos, atkal gaiss sāk smaržot pēc grāmatu lapaspusēm un vējš sāk pūst skolas virzienā.

Tikai šoreiz ir citādāk. Izskanējis kā 9. klases, tā arī 12. klases izlai-

dums – līdz ar sevi pāri skolas sliekšnim aiznesot arī Bosu ķēdi. Šķiet divaini – kas tad mēs par bosiem? Pie tam vēl tie „noslēdzošie”...

Gadu laikā, rakstot rakstiņus avīzei un iemēģinot roku žurnālistikā, tā īsti nejutām, ka esam mainījušās. Taču, palasot senākus darbiņus, izmaiņas ir skaidras. Augšana, progress. Tas nenotiek uzreiz,

to nevar īsti „sataustīt” – pareizs ir teiciens: „Viss nāk ar laiku.” Krājot mazus soliņus, pat nemanot var uzkāpt Briēžkalnā. Tad Gaiziņkalnā, un tad jau pat Everestā. Tikai nokļūstot pašā virsotnē, var novērtēt pūles un laiku, kas ieguldīts ceļā.

Tā arī mēs – avīzes redaktore – esam uzkāpušas vienā šādā kalnā. Paldies par notikumiem, par kuriem

vienmēr bija ko rakstīt. Paldies, ka ļāvēties tik intervēti, fotografēti, noķerti, mazliet arī „piespiesti” uzrakstīt dažas rindiņas. Paldies, ka interesējāties, ka sekojāt līdz pasākumiem, ekskursijām, konkursiem, sacensībām, olimpiādēm. Paldies, ka lasījāt!

Ikkatram novēlam spert soli uz priekšu – vienai, cik tas liels vai mazs, jo šā vai tā tas ved tuvāk Ta-

vam mērķim.

...Un, visbeidzot, pamēģiniet arī papildināt skolas sadaļas lapaspusi avīzē. Mēs ticam, ka jums sanāks!

Tiekamies nākamajās virsotnēs!

Alīna Muša un **Samanta Ungure**, studentes,
2025. gada Ērgļu vidusskolas absolventes

„Braku” muzeja vasara

Spraiga un darbīga aizrit „Braku” muzeja vasara. Lieliski un krāšņi bija saulgrieži, kad 22. jūnijā ciemojās Ogres teātris ar izrādi “Skroderdienas Silmačos”, tik daudz apmeklētāju muzejs sen nebija piedzīvojis. Patīkami ir uzņemt ārzemju ciemiņus, kuru šogad ir ne mazums. Ir ciemojušās vācu grupas, īpaši daudz ciemiņu bija 31. jūlijā no Madonas novada pašvaldības sadarbības partneriem – no Vaijies. Patīkami bija uzņemt viesus 25. jūlijā no Francijas – Kulēnas pašvaldības. „Brakus” ir apmeklējuši tūristi no ASV, Francijas, Skotijas, Nīderlandes un citām valstīm.

30. jūlijā skaists bija brauciens uz Druvienu, kur „Braku” muzejs ar saviem domubiedriem ciemojās Druvienas vecajā skolā – muzejā un iepazinās ar skolas vēsturi un ievērojamiem Druvienas puses cilvēkiem, īpaši dzejnieku Jāni Poruku. Tālāk ceļš uz kādreizējo Druvienas pamatskolas ēku, kurā iekārtots Druvienas Latviskās dzīvesziņas centrs, tad Druvienas kultūras nama iepazīšana. Valdas Putenes pavadīti, devāmies uz Silmaču muzeju un izstaigājam Silmaču estrādi, kurā 1986. gada 21. un 22. jūnijā notika Nacionālā teātra izrāde “„Skroderdienas Silmačos” (režisors Alfrēds Jaunušāns), katru dienu pulcējot ap 10 tūkstoši skatītāju. Pēc 30 gadiem – 2016. gada 23. jūnijā – notika jubilejas izrāde, ko izrādīja Nacionālais teātris Indras Rogas režijā. 2026. gada 23. jūnijā iecerēta atkal skaista „Skroderdienu Silmačos” brīvdabas izrāde, kurā piedalīsies dažādi lielo teātru aktieri. Skaista un bagāta diena, lai tuvāk iepazītu Druvienas apkaimi. Izrādās, savas lugas vietas nosaukumu R. Blaumanis ņēmis tieši no Druvienas puses, un šādas „Silmaču” mājas te esot vairākas.

Īpašs „Brakiem” bija 5. augusts, kad ciemojās Valmieras teātra aktieri, lai iepazītos ar muzeju un sagatavotos šīs sezonas jauniestudējumam – R. Blaumaņa

lugai „Ļaunais gars”, kura režisore ir Inese Mičule. Jauka un sirsnīga bija tikšanās un ekskursija pa „Brakiem”, bet pēc tam nopietns darbs – pirmais mēģinājums jeb lugas lasījums, kad aktieri saņēma katrs savu eksemplāru. Prieks, ka tas notika tieši „Braku” pagalmā. Kad bija

pastrādāts, tad kostīmu māksliniece Ilze Vītoliņa iepazīstināja ar tērpu skicēm, scenogrāfs Uģis Bērziņš – ar skatuves iekārtojuma plāniem, bet komponists Rihards Zaļupe – ar izrādes muzikālo ietērpu. Lugā būs arī deju elementi, par tiem atbildīgā – horeogrāfe Liene Grava.

R. Blaumanis lugu uzrakstīja 1891. gadā, taču tā joprojām ir mūsdienīga, jo nauda allaž ir jaukusi cilvēkiem galvas, radījusi viņos augstprātību un arī neprātu. Ko darīt ar pēkšņi laimētajiem tūkstošiem? Kā mainīsies ierastā dzīve? Un kas notiek, kad atklājas skaudrā

patiesība – tā bijusi tikai kļūda, ka avīzē publicēta nepareiza informācija?

Šī būs luga, kas aicinās aizdomāties, pārdomāt un iedziļināties. Iestudējums būs mūsdienīgs, ar modernisma elementiem un iespēju uz blaumanisko paskatīties arī citādi. Paldies Valmieras teātrim, kas Blaumani allaž turējuši godā un cienā, popularizē un rada dziļus un mūsdienīgus iestudējumus! Šķiroties muzeja vadītāja Zinta Saulīte režisorei I. Mičulei dāvāja „Braku” liepu ziedu tēju un „Rekslēnu” saimnieka medu, lai veselība un Blaumaņa zemes spēks un svētība! Lugas pirmizrāde notiks 2. oktobrī, kad skatītāji varēs baudīt un vērtēt izrādi.

Lai arī vasara nelutina ar sauli un siltumu, tūristi brauc, iepazīst muzeju, lūdz, lai stāsta par R. Blaumani un „Brakiem”, vadām ekskursijas, priecājamies par radu un draugu saietiem, esam priecīgi, ka piestāj arī kāzinieki.

Zinta Saulīte,
„Braku” muzeja vadītāja
Foto no autores personīgā arhīva

Līgojam no Jāņiem līdz Pēteriem

Līgo, Jāni, līgo, Jāni,
Nu tā tava diena bija;
Kad atnāk Pēterdiena,
Tad līgos Pēterīt's.

Latviešu folklorā Pēterdienu sauc arī par Lapu, Pērkonu vai Zibens dienu. Saule no augstākā kalna virsotnes pavisam pārliecinoši sāk slīdēt lejup. Ap Pēterdienu saule griežas uz ziemeļiem un vasara – uz karstumu. Apklust putnu dziedāšanu – pēc Pēteriem vairs nedzied lakstīgalas un nekūko dzeguzes. Dabā ziedu laiks pāriet lapu, ogu un siena laikā. Sākas liepu ziedēšanas mēnesis.

Ticējumi: Ja dzeguze beidz kūkot ap Pēteriem, būs silts rudens. Ja Pētera dienā līst, līst līdz Annas dienai un viss siena laiks būs lietains.

Ievērojot tautas tradīcijas, 28. jūnijā – Pēterdienas priekšvakarā – līgotāji pulcējās Sidrabiņos, laukumā pie bijušās pagastmājas, lai cildinātu Saulgriežu svētkus. Pasākumu atklāja Elita Ūdre, Ērgļu apvienības pārvaldes vadītāja, sveicot pagasta ļaudis un iededzot svētku ugunsgrūdu. Koncertā uzstājās vairāki pašdarbības kolektīvi. Noklausījāmies skaistas, skanīgas latviešu

dziesmas, kuras izpildīja viešņas no Vestienas pagasta – ansambļa „Liepa” dziedātājas Lailas Jēkabsones vadībā. Sausnējas pagasta dāmu līnijdeju kopa „Dzīvojam dejā” (vadītāja Anita Sarmone) iepriecināja ar skaistām, atraktīvām dejām un krāšņiem tērpiem. Sidrabiņos skanēja akordeons un dzīvespriecīgas melodijas, kuras izpildīja mūziķis Uldis Vabulis, aicinot pārējos pie-

vienoties. Ar Pēterdienas svinēšanas tradīcijām, tautas ticējumiem un dabas vērojumiem iepazīstināja skolotāja Vita Zariņa. Valija Lele un Mirdza Vestfāle piešķīra mūsu svētkiem ašumu ar fragmentu no R. Blaumaņa lugas “Skroderdienas Silmačos”. Noslēgumā – kopīga dziesmu dziedāšana, Pētera un Pēterīša godināšana, un, protams, svētku mielasta baudīšana.

Gatavojoties svētkiem, Sidrabiņos notika pamatīgi svinību vietas sakopšanas darbi, lai visiem mums būtu patīkama atpūta. Par aktīvu darbošanos saku paldies pagasta darbiniekiem: Inetai, Gundaram, Aigaram un darbu virsvadītājam Aināram. Jāatzīst, ka ne tikai pirms svētkiem, bet arī ikdienā mūsu pagasta sabiedrisko vietu apkārtne tiek uzturēta kārtībā, lai viesiem un pašmāju ļaudīm būtu patīkami te pavadīt laiku.

Paldies amatierkolektīvu dalībniekiem par sagādāto svētku prieku! Paldies visiem par kopā būšanu Sidrabiņos šajā vasaras vakarā. Lai gan šovasar reti kuru dienu pavadām bez lietusa, 28.jūnija pievakare bija ideāli piemērota svinēšanai. Lai mums jauka un darbīga vasariņa!

Sporto liels un mazs!

19.jūlijā pulcējāmies Sausnējas parkā, lai kopīgi atpūstos un nodotos sportiskām aktivitātēm. Izzuda šaubas par pasākuma izdošanos nelabvēlīgo laikapstākļu dēļ, jo diena bija mēreni silta, piemērota atpūtai pie dabas un sportošanai.

Šoreiz sportisko aktivitāšu galvenā organizētāja un vadītāja bija Līga Vestfāle. Līga studē pedagogiju un strādā par skolotāju pirmsskolas izglītības iestādē, un, uzticot šo darbiņu Līgai un zinot viņas nopietno attieksmi pret pienākumu veikšanu, es nešaubījos par izdošanos. Domāju, ka šis pasākums viņai bija kā zināšanu nostiprināšana un to praktisks pielietojums darbā ar bērniem.

19. jūlija pasākumā bija plašs

dažādu veiklības, atjautības un spēka vingrinājumu piedāvājums. Nevienam nebija garlaicīgi, visi uzdevumi tika paveikti ar prieku un azartu. Noslēgumā dalībnieki saņēma medaļas par piedalīšanos pasākumā. Baudījām dažādas gardumus, bērniem prieku sagādāja lielie ziepju burbuļi, krāsainie baloni, konfektes un citi našķi.

Paldies visiem lielajiem un mazajiem sporta draugiem! Paldies Līgai par teicami paveikto brīvprātīgo darbu!

Elita Leiboma,
kultūras pasākumu
organizatore Sausnējas pagastā
Foto: Inga Grote, Līga Vestfāle

Koncertuzvedums „Dziesma Dejo. Deja Skan”

Koncertuzvedums „Dziesma Dejo. Deja Skan.” notika 8. un 9. augustā Mežaparka Lielajā estrādē. Tas pulcēja ap 8000 dalībnieku no vairāk nekā 350 kolektīviem – no Latvijas un 12 citām Eiropas valstīm. Idejas autors un producents – Edžus Arums, deju eposa māksliniecišķie vadītāji – Agris Daniļevičs un Mārtiņš Klišāns, muzikālās daļas vadītājs – Uģis Prauliņš.

Pasākumā piedalījās kori un deju kolektīvi, folkloras kopas un nepieradināto tautas deju (danču) dejotāji, kā arī hip-hop un mūsdienu deju dejotāji. Uzveduma stāsts ir par mūsu likteņupī Daugavu, kas plūst likumu likumiem un savij cilvēku likteņus, sākas Krievijā un tek cauri Latvijai, lai ieplūstu Baltijas jūrā.

Lai arī cik grūti un piesātināti bija mēģinājumi, koncerta ska-

tums un burvība atsvēra visu un ļāva baudīt šo unikālo mirkli, kas bija veltīts dejai un dziesmai. Īpašs bija tas, ka viss notika „dzīvajā” – dejotāji dejoja un veidoja rakstu zīmes, koris dziedāja un ik pa reizei skatītājus priecēja ar deju soļiem, muzikanti spēlēja šeit un tagad, kā arī solisti dziedāja kopā ar kori, kamēr dejotāji dejoja pie “dzīvās” mūzikas. Viss saplūda vienotā dabiskumā.

No Madonas novada pasākumā piedalījās jauktais koris “Ērgļi”, Praulienas folkloras kopa “Praulīts”, kā arī Lubānas un Ļaudonas dejotāji. Lai arī Ērgļu koristi bija neliels pulciņš, emocijas bija īpašas un neapstāmas. Būt lielajā laukumā ar pārējiem, dziedāt vienā elpas vilcienā un paralēli vērot dejotājus, iemācīties deju soļus

un uzstāties kā dejotājiem – tas bija īpašs izaicinājums. Ir patīkami plecu pie pleca stāvēt ar dažādu kolektīvu dziedātājiem, ar asarām acīs kopā ar dejotājiem vienoties dziesmā “Saule, Pērkons, Daugava”, visiem piedalīties noslēguma dziesmā „Upe”, ko izpildīja Jānis Stibelis. Tā kā tas bija nakts koncerts, tad liela nozīme bija gaismas spēlei, īpašajiem rakstiem. Arī skatītāji bija lieliski – dzīvoja visam līdzī, aplaudēja, puda savas emocijas. Visi kopā bijām kā viens veselums.

Vasara – tā ir iespēja, un šoreiz – būt mazai daļai no skaistā koncertuzveduma „Dziesma dejo. Deja Skan”.

Zinta Saulīte,
jauktā kora “Ērgļi” dziedātāja
Foto no autores personīgā
arhīva

Aktuālais meža īpašniekiem

Meža konsultāciju pakalpojumu centrs 16. jūlijā noorganizēja pasākumu par bioloģiskās daudzveidības aizsardzības nodrošināšanu, plānošanu, līdzsvarojoš bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un meža īpašnieka ekonomiskos ieguvumus. Seminārs notika meža demonstrējumu īpašumā „Mazjāņi” Jēkabpils novada Viesītes pagastā. Pasākumā iepazīnāmies ar dažādiem meža apsaimniekošanas modeļiem, piedalījāmies diskusijās ar Pasaules Dabas Fonda direktoru, meža programmas vadītāju Jāni Rozīti, ar demonstrējumu teritorijas “Mazjāņi” īpašnieku Mārtiņu Zvejnieku. Pārliecinājāmies par videi draudzīgu mežsaimniecību izlases ciršu pielietošanā, kopšanas ciršu veikšanā.

Praktiski uzskaitījām izcērtā-

mos un atstājamās kokus kopšanas un izlases cirtēs, darbojoties atsevišķās darba grupās, tad kopīgi analizējām rezultātus.

Meža konsultāciju centra darbinieces iepazīstināja ar koku stādīšanas iniciatīvu “3 miljardi koku līdz 2030. gadam”, kurā var piedalīties ikviens, stādot īsto koku īstajā vietā, īstajā laikā, ar īsto nolūku.

Nākošais izbraukuma seminārs notiks 20. augustā meža īpašumā „Kraujiņas” Gulbenes novada Lejasciema pagastā pie 2024. gada Zelta Čiekura nominanta Uno Anžes. Būs arī mazgabarīta meža tehnikas un augsnes gatavošanas tehnikas demonstrējumi.

Biruta Nebare,
biedrības “VIDZEMES AUGSTIENES MEŽI” valdes priekšsēdētāja
Foto: no autores personīgā arhīva

Augsnes auglības atjaunošana un savas sēklu kolekcijas izveide

Gribētos ticēt, ka katrai Madonas novada ģimenei ir savs dārziņš. Mazs vai liels, laukā vai uz palodzes, bet ir. Jo kāre ielikt pirkstus zemē un sajūt laimes hormonus, kas rodas no saskares ar zemi, apzināti vai ne, ir mums katram. Vai Tev ir vecmāmuļa, kas reiz audzēja pupas vai zirņus, kas, iespējams, tika nodoti bērniem, un stāsts par vecmammās sautējumu vai zupu nāk līdzī? No paaudzes paaudzē noteikti nāk stāsti par to, kā tika un tiek turēti dārziņš, apsaimniekota zeme un audzēti sev iemīļoti augi, kas priecē gan vēderus, gan acis.

Saimniekošanas metodes katram saimniekam ir savas un katrai ir savi plusi un mīnusi. Pēdējā gadu desmitgadē visā pasaulē tiek aplūkota problēma par zemes jeb auglīgākas virskārtas atjaunošanu, jo industriālās lauksaimniecības rezultātā, tā ir pazudusi. Ir vietas, kur reiz bija auglīga augsne, kur tika audzēta pārtika ir pārvērtusies par tukšnesi, un zemnieki ir bijuši spiesti atrast mājvietu citviet, jo ne tikai zeme kļuva neauglīga, bet mainījās arī laikapstākļi, kas nesa smilšu vērtas un sausumu.

Varētu šķist, ka šis nav par mani un tādas lietas notiek tikai citās valstīs un nekad nebūs pie manis. Bet vai tiešām?! Augsne zaudē savu auglīgo virsslāni un nespēj to atgūt ne viena, ne pat divu gadu laikā. Tas ir rezultāts, kas tiek iegūts ilggadīgas darbības rezultātā. Tāpat kā, iestādot jaunu ābelīti, ābolu ražu neievācam

(Projektu atbalsta Zemkopības ministrija, Lauku atbalsta dienests)

jau nākamajā gadā.

Reģeneratīvā dārkopība jeb atjaunojamo resursu saimniekošana ir noteiktu darbību kopums, ar mērķi uzlabot augsnes veselību un auglību, kā arī aizsargāt ūdens resursus un bioloģisko daudzveidību. Veselīga augsne ir noturīgāka pret klimata pārmaiņu ietekmi un spēj nodrošināt mūs ar bagātīgu ražu. Tas ir strādāt kopā ar dabu nevis pret to.

Sēklu maiņas punktus veikto aptauju apkopojuma rezultātā tika izveidots vienas dienas mācību kurss reģeneratīvajā dārkopībā, ietverot apkārtnes cilvēku interesējošas tēmas – kā saimniekot draudzīgi dabai, augsnes auglības atjaunošana: kompostu veidi un to veidošana, t.sk. slieku komposts un zāļu uzlējumi, mulčas veidi, iegūšana un izmantošana. Kas ir permakultūra un kā tā izpaužas manā dārzā un ikdienā, kā arī ievads savas sēklu bankas izveidošanā.

Projekta viens no mērķiem ir apzināt Madonas novada mantotos kultūraugus, pirms tie nav zuduši, un pārliecināties par to dzīvotspēju mūsu kopienā. Ja Tev jau ir savs dzimtas kultūraugs, kas audzis tavā ģimenē 30+ gadus, piemēram, pupas vai zirņi, priecāsimies, ja atnāksi ar sēklas

paraugu, kas noderēs praktiskajā daļā, kur runāsim par to, cik vērtīgi un kā izveidot savu sēklu banku, ko esi lolojis un turpināsi lolot no paaudzes paaudzē. Kāpēc tas ir svarīgi? Par to ar runāsim. Ja pašam nav neviena lolota sēkla, apvaicāties pie kaimiņiem un draugiem, un nem tās. Atceries pavaicāt, lai pastāsta zināmo vēsturi par sēklām. Ja neizdodas atrast kādu dzimtas sēklu, ar ko nākt uz mācībām, nebēdā, nāc tāpat, jo iegūstot iedvesmu un informāciju mācībās, noteikti izdosies pēc.

Jau š.g. 4. oktobrī biedrība „Izaugsmes grupa „Uzdrikties”” ar Madonas novada fonda LEADER projekta atbalstu, ko līdzfinansē Eiropas savienība, realizēs projektu „Ievads permakultūras dārza veidošanā jeb reģeneratīvā dārkopība.” Tikšanās vieta būs Ērgļi. Aicināts jebkurš Madonas novada iedzīvotājs pavadīt aizraujošu dienu, iegūstot gan teorētiskās, gan praktiskās zināšanas un, protams, arī pieredzes stāstus kopā ar bioloģi un Mantoto kultūraugu zīmola veidotāju Sandru Stabingi. Būs noderīgi un garīgi! Mājās aiziesi ar savu paša radītu sēklu paciņu un iedvesmu savam dārzam par auglīgas augsnes veidošanu.

Seko līdzī sociālajos tīklos (FB Uzdrikties) un reģistrējies jau tagad.

Vairāk informācijas un reģistrācija, zvanot 26649985. Nākot ar draugu izdevīgāk!

Indra Gaivere,
projekta vadītāja

Pulgosnieši rullē!

Ai, Jānīša vakariņš,
Ozoliņu laužējiņš:
Grib dārziņi tīrumiņi,
Grib meitiņas vainadziņš.
/latv.t.dz./

Madonas folkloras grupa „Vērtumnieki” 22.jūnijā svinēja 45 darbības gadus un uzaicināja arī mūs „Pulgosniešus”, piedalīties. Pasākums bija paredzēts ar līgošanu brīvā dabā. Laiks, kā uz pasūtījumu, pieturējās bez lietus, un jau plkst.11 bijām Madonā pie kultūras centra, kur iesākumā katra folkloras kopa nodziedāja pa līgo dziesmai, lai iepazītos. Tad visi devāmies uz H.Medņa Dziesmusvētku skolu Praulienā, kur noskatījāmies video hroniku par “Vērtumnieku” pirmo vadītāju A. Kumsāru, par kopas daudzajiem ceļojumiem pa dažādām valstīm, izpildot misiju – apzināt un popularizēt Vidzemes nemateriālo kultūras mantojumu. Tieši to jau darām arī mēs „Pulgosnieši”.

Te, H.Medņa mājas pagalmā, norisinājās tālākā pasākuma darbība: tika apdziedāts ugunskurs, ozols, Jānis, sēta utml. Visskaistāko Jāņu vainadziņu novija mūsu Māriete, tā atzina vīru žūrija. Pēcāk „Vērtumnieki” ievadīja līgodziesmu koncertu, kur katra kopa savā izpildījumā sniedza divas dziesmas, sveicot jubilārus. Tika izvesta arī atjautības spēle par Jāņu dienas ticējumiem. Nobeigumā visi pie ugunsкура mieļojāmies ar tradicionālo putru, kā arī līdzī atvestajiem gardumiem. Šinī pasākumā varējām katrs uzņemt sevī to, kas labāk patika sirdij un dvēselei: gan rātnās, gan nerātnās

līgodziesmas, gan garās no Latgales puses, gan īsās un kodolīgās, vai tās, kurās skanēja sulīgās vīru balsis. Varējām tikai klausīties, varējām dziedāt līdzī, varējām pamācīties nezināmās. Prieks bija satikties ar citiem kolektīviem, Un jāsaka, ka šī bija skaista, saturīga diena, jo kur gan citur dzirdētu tik daudz un dažādas, skaistas līgodziesmas!

„Pulgosnieši” starptautiskajā folkloras festivālā „Baltica 2025”

Es biju dziesmu daudz zinātāja,
Es biju augusi dižajā ciemā.
/latv.t.dz./

Folkloras mīļotājiem cienītājiem un izpildītājiem šogad bija liels notikums: starptautiskais folkloras festivāls Baltica 2025, kas notika no 26.029. jūnijam Rīgā, Siguldā un Daugavpilī. Šie folkloristu svētki tiek rīkoti jau kopš 1987. gada, un katru reizi citā Baltijas valstī. Šogad 13. reize notika Latvijā. Festivāla tēma valoda.

Vairums dalībnieku pilsētā ieradās 28.jūnijā uz sadancošanos un sadziedāšanos. Mēs „Pulgosnieši”, mazliet satraukušies ceļā devāmies 29.jūnija agrā rītā. Braucot dabas ainavā, mūsu skaistos pakalnos nomainīja arvien līdzienāks reljefs, plašāki lauki, kuros auga ražena labība, bet vietām klātiem ar lielām applūdušām lāmām. Bažas gan radīja laikapstākļi, bet, kad uzsmaidīja saulīte, bijām jau galapunktā. Pēc reģistrācijas devāmies apskatīt daiļamatnieku tirdziņu Andreja Pumpura skvērā, kur katrs pārdevējs bija izstādījis pārdošanai dažnedažādas skaistas lietišas. Tad gājām Daugavpils Svētā Pētera ķēdēs Romas katoļu baznīcas virzienā. Dievnāmā mums bija jāatskaņo 2 dziesmas, kas paustu valodas nepieciešamību, tās daudzveidību un neatkārtojamību, kā arī katram novadam atšķirīgo. To varējām secināt arī noklausoties folkloras kopas „Bolta vīšņa” un otras latgaļu grupas sniegumu. Svētku noskaņu radīja arī tas, ka

ielās bija daudz tautastērpos uzposušies cilvēku, kā arī vietējo interese par notiekošo.

Pēcpusdienā piedalījāmies visu festivāla dalībnieku kopējā gājienā, kas pa Rīgas ielu plūda kā varena, liksma, dziedoša, daudzkrāsaina, nebeidzama straume: folkloras kopas, etnogrāfiskās kopas, ansambļi, kapelas, folkloras deju kopas, stāstnieki, visi dzīvās kultūras glabātāji no Latvijas vēsturiskajiem reģioniem, Lietuvas, Igaunijas, Peru, Ukrainas, un beidzot saplūda kopā Vienības laukumā. Pēc Daugavpils saimnieku (šogad Daugavpilij 750) apsveikuma, katram mūsu valsts vēsturiskajam novadam tika veltīta dziesma, ko varējām līdzī dziedāt. Nobeigumā tikām aicināti uz koncertu. Baltica 2025 festivālā vislielākais dalībnieku skaits – 1/3 – bija no Latgales, tad no Vidzemes un Kurze-

mes. Šī tiešām bija emocijām bagāta diena, un mēs varam būt gandarīti, jo jūtamies vajadzīgi, novērtēti šajā tālajā Latvijas pilsētā, kā arī neesam vienīgie, kas cenšas saglabāt sava novada valodu, kultūru nākamajām paaudzēm. Priecīga ziņa ir tā, ka mums aug jaunā folkloristu maiņa Ērgļu vidusskolas folkloras kopa „Puzuriņi”, kas Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos radīja teicamu sniegumu.

Paldies pašvaldībai par atsaucību, kas mūs aizvīzināja turp un atpakaļ mājās.

„Nekautrēsīmes, runāsim, dziedāsim savā mātes valodā, lai nekad nepienāk brīdis, kad mūsu valoda skanēs tikai ierakstos” Edīte Laime.

Milda Brimerberga,
TMK dalībniece

Foto: Baiba Bistere un Vineta Dāve

Zinību diena Ērgļu PII "Pienenīte"

Mīlie vecāki, gaidīsim jūs uz atvērto durvju dienu un svētku rītu!

1.SEPTEMBRĪ,
plkst.8:30

Uz mirkli apstāsimies, lai ieelpot svētku sajūtu pie svinīgas uzrunas! Iepazīsimies tuvāk- gan cits ar citu, gan ar pirmsskolas telpām, baudot svētku klingeri grupiņās.

Uz tikšanos!

J.Grota iela 2, Ērgļos, tālrunis saziņai: 64871130

Nāc pie mums!

Mazo bērnu vecāki!

Sirsnīgi aicinām reģistrēt 1-6 gadus vecus bērnus Ērgļu PII Pienenīte!

Laipni gaidīti arī ārzemju latviešu bērni laika periodā, kad atrodaties Latvijā!

tālrunis uzzinām: 64871130

Uz tikšanos Pienenīte!

BRĀĻU JURJĀNU MEMORIĀLAIS MUZEJS "MENĢEĻI"

DARBA LAIKS	OTRDIENA	10:00 - 18:00
	TREŠDIENA	10:00 - 18:00
	CETURTDIENA	10:00 - 18:00
	PIEKTDIENA	10:00 - 18:00
	SESTDIENA	10:00 - 18:00
	SVĒTDIENA	SLĒGTS
	PIRMIDIENA	SLĒGTS

IEEJA MUZEJĀ BEZ MAKSAS

TEL. +371 29431659
INFORMĀCIJA, PAKALPOJUMU PIETEIKŠANA

PIEDĀVĀJAM	GIDA PAKALPOJUMS
	LĪDZ 10 CILVĒKIEM – 10.00€
	11 LĪDZ 20 CILVĒKI – 20.00€
	21 LĪDZ 30 CILVĒKI – 30.00€
	31 UN VAIRĀK CILVĒKI – 40.00€
	MELNĀ DŪMU PIRTS 60.00€
	KĀZU EKSKURSIJA 30.00 – 60.00€

KĻŪDAS LABOJUMS!

Liepkalnes kapusvētkos izsniegtajās lapīnās pieļauta kļūda!

Pareizi jābūt – Sveču vakari:

- o Runakalna kapos – 27. septembrī, 16.00,
- o Liepkalnes kapos – 27. septembrī, 17.00;
- o Sausnējas kapos – 4. oktobrī, 17.00.

Lūdzu atvainot par sagādātajām neērtībām!

Elita Leiboma,
kultūras pasākumu organizatore Sausnējas pagastā

Pieminam mūžībā aizgājušos:

**Regīna Kolovza
Guntars Dreimanis
Skaidrīte Zeibote
Guntis Sarma
Nikolajs Akulovs
Ausma Pole
Jānis Kaļva
Ilga Meiere**

Izdevējs – Madonas novada Ērgļu apvienības pārvalde.
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts., Madonas novads, LV-4840, tālr. 64871231.
E-pasts: ergli@madona.lv
Iespiests: SIA "Erante", Saieta laukums 2, Madona. Datorsalikums. Ofsetiespiedums.
Metiens 800 eksemplāri.
Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.